

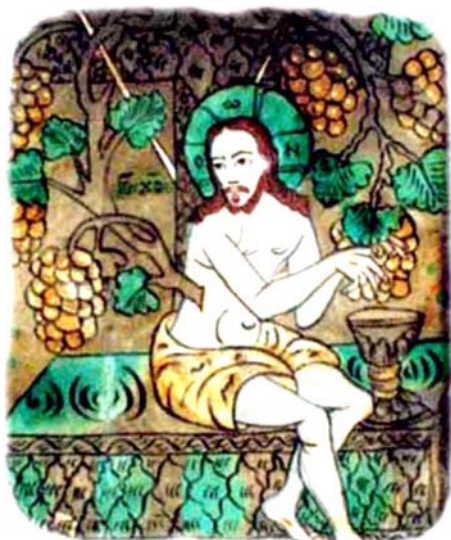
Arhiepiscopia Romanului și Bacăului

POTIRUL VIIȘOAREI

Protoieria Onești - Parohia Vișoara



Anuar al parohiei «Sfântul Nicolae», Vișoara, comuna Târgu-Trotuș, județul Bacău - 2012
Apare cu binecuvântarea PS Dr. Ioachim Băcăuanul,
Episcop Vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului



Biserica – farmacie duhovnicească

Biserica, trupul tainic al lui Hristos, e un organism viu tocmai pentru că Hristos îi generează această viață, har vindecător, fiecare dintre mădularele sale primindu-L în inimă prin lucrarea Duhului, acolo unde omul cel ascuns al inimii ține în brațe pe Hristos Pruncul.

Animată de dinamismul lucrării Duhului, viața Bisericii deprinde puterea

(continuare în p. 2)

† Dr. Ioachim Băcăuanul
Episcop Vicar al Arhiepiscopiei
Romanului și Bacăului

Din cuprins:

Biserica - farmacie duhovnicească ..	1
„Să nu osândesc pe fratele meu“	1
S-a construit și s-a sfințit un nou monument al eroilor la Vișoara	4
Troițele parohiei- porțile cerului	7
Pelerini pe urma Sfinților... ..	10
Botezul - poarta triumfală a Împărăției cerești	13
Taina Nunții prefigurează veșnicia ...	16
Muguri de milostenie	17
Moartea dreptilor este fericită	18
Procesiunea nupțială a Deniilor ...	22
Postul ne face liberi	24
Spicuri filocalice	25
Bolnavul de la poarta fariseului ...	26

„Să nu osândesc pe fratele meu“

Știți care-i cel mai aspru acuzator al nostru? Propria-ne conștiință care, atunci când te judecă, este cumplit lucru și aproape de nesuportat pentru că, fiind pururea în tine, acest acuzator neconținut îți strigă aducându-ți aminte nelegiuirea

săvârșită. Sfântul Ioan Gură de Aur, în Omiliile sale la Facere, arătând cum lucrează păcatul, spune că acesta „își arată covârșitoarea lui

(continuare în p. 12)

Preot Petru RONCEA

Acest anuar al parohiei și
informații curente despre
parohia Vișoara aflați
accesând pagina de internet

www.potirulviisoarei.ro



Anuarul «Potirul Vișoarei»
este disponibil în format
digital pe site-ul parohiei:
www.potirulviisoarei.ro
Doritorii unui număr tipărit
îl pot comanda la pangarul
bisericii din Vișoara.



Biserica – farmacie duhovnicească

(urmare din p. 1)

vindecării prin toate mijloacele sale, în felul acesta textul biblic devine și text vindecător, asemenea textului liturgic. Puterea vindecătoare ce a oprit neputința celeia ce era în curgerea sângelui de doisprezece ani poate vindeca pe tot cel ce cu credință curată se atinge de Euharistie, icoane, moaște, agheasmă, untdelemn sfințit și cruce. Toate își au sursa puterii harice în Hristos Doctorul, trimis să vindece „rana de nevindecat” a umanității lovite de păcat, luând asupra Sa „durerile noastre și împovărându-se cu suferințele noastre” (Isaia 53, 3). În persoana Sa, Hristos a tămăduit firea umană redându-i adevărata sănătate, iar persoanele umane pot beneficia de acest dar împărțându-se din El în Biserică, prin lucrarea Duhului în Sfintele Taine. Fiecare dintre Tainele Bisericii are putere vindecătoare, ele fiind modalități de tămăduire a ființei umane, iar Biserica, după expresia hrisostomiană, este „o farmacie duhovnicească”. În felul acesta, curățirea și vindecarea pe care le primim prin intermediul Tainelor ne deschid perspectiva îndumnezeirii, ele toate fiind aspecte ale unei singure taine: Dumnezeu, Marele Filantrop, trimite omului harul mântuitor și vindecător, iar

omul, primindu-l, crește duhovnicește întru asemănarea cu El.

Sfântul Maslu este prin excelență taina vindecării omului, a restaurării *in integrum* a lui, beneficiind de statutul său de taină penitențială și de emblema ei simbolică. Maslul evidențiază faptul că boala trupească nu-și are izvorul în trup, ci e consecința unei „disfuncții” spirituale, a unei îmbolnăviri interioare și de aceea acolo unde științele medicale nu pot interveni decât superficial, taina reface armonia persoanei, îi cicatrizează rănilor prin puterea Duhului prezentă în untdelemnul sfințit cu care este însemnat cel bolnav.

Boala, de orice natură ar fi, este una dintre principalele cauze ale deprimării omului contemporan și, de cele mai multe ori, mijloacele umane moderne de vindecare nu pot reuși să o învingă. Conștiința că boala ar putea avea drept cauză păcatul și că moartea ar putea apărea surprinzător, nelăsând timp de pregătire pentru *marea inserare*, pot produce tulburări extraordinare în ființa umană. Chiar și în această situație limită de slăbire sufletească și boală spirituală, Dumnezeu Își revarsă mila față de cei suferinzi, iar Sfântul Maslu, prin cele șapte rugăciuni ale sale, dar și prin

pripeala cântării Sfântului Arsenie, repetată după fiecare tropar, care cere: „Stăpâne, Hristoase Milostive, miluiește și tămăduiește pe robul Tău!”, evidențiază tocmai acest aspect.

Sfântul Maslul ar putea fi privit ca o taină ce se îngrijește în mod deosebit de trupul omului, subliniindu-se prin aceasta importanța pe care trupul o are în constituția ființei umane și în câștigarea mântuirii, dar mai ales pentru faptul că Însuși Fiul lui Dumnezeu Și-a asumat trup uman, iar îndumnezeirea omului implică și prezența trupului.

Harul vindecător al Maslului se revarsă asupra celor două elemente ale ființei, el lucrând asupra sufletului, curățindu-l de păcate, iar asupra trupului, făcându-l instrument al lucrării sufletului. Prezența harului Duhului Sfânt în untdelemnul sfințit are mai ales scopul curățirii de păcate, al tămăduirii de patimi și al ridicării omului la o viață de sfințenie.

Aceasta ne face să înțelegem că tămăduirea păcatelor cerută atât de insistent în rugăciunile tainei se referă, de fapt, la rădăcinile păcatelor, care pe fondul slăbiciunii și obișnuinței cu păcatul pot genera mereu alte păcate, iar prin aceasta să aibă ca efect văzut boala trupului.



– Te-ai unit cu Hristos? – M-am unit cu Hristos!



Boboteaza la Viișoara - 6 ianuarie 2012

Praznicul Botezului Domnului a umplut de dar parohia Viișoara și în anul 2012.

Încă din ajun, după o zi de post negru care a adunat în sine întreg Postul Mare, în fapt de seară am săvârșit Vecernia unită cu Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare, mai mulți credincioși împărtășindu-se cu Trupul și Sângele Domnului. E poate apogeul pregătirii duhovnicești pentru lucrarea Harului din ziua Praznicului asupra apei.

În ziua luminoasă a Praznicului, după Sfânta Liturghie, curtea bisericii a devenit malul Iordanului și Hristos a venit să Se boteze de mâna robului. Aghiazma Mare ne-a fost darul cerului

pentru toți cei prezenți și întreaga parohie. Cu multă evlavie, credincioșii Viișoarei au participat la slujbă.

Fie ca harul Botezului Domnului să ne fie tuturor de folos spre mântuire.



Boboteaza la Viișoara, 2012



Boboteaza la Viișoara, 2012



S-a construit și s-a sfințit un nou monument al eroilor la Viișoara



**Veteranul de război
Neculai C. Drăgan
începând construcția
monumentului**

La propunerea veteranului de război Neculai C. Drăgan, credincioșii Viișoarei au construit un impunător monument întru cinstirea eroilor căzuți în cel de-al Doilea Război Mondial. Amplasat lângă cel închinat eroilor din Primul Război Mondial, monumentul ridicat a fost dezvelit pentru sfințire în ziua Înălțării Domnului, 24 mai 2012.

S-a intonat Imnul României, s-au rostit cuvinte de bun-venit pentru oaspeți și de informare

asupra lucrărilor săvârșite pentru cinstirea și înveșnicirea amintirii eroilor în conștiința viișorenilor, s-a dezvelit monumentul nou construit, apoi s-a purces la săvârșirea slujbei sfințirii. După încheierea slujbei, au rostit cuvânt de bucurie primarul comunei Târgu-Trotuș, domnul Ioan Anton, și domnul general (r) conf. univ. dr. Vasile Jenică Apostol. În acordul imnului eroilor, a urmat depunerea de coroane din partea Primăriei, a Parohiei și a altor asociații și persoane, ca și flori din partea copiilor de la grădinița din Viișoara. Partea a doua a eveni-

mentului a constat în săvârșirea slujbei de parastas pentru eroii Viișoarei căzuți în Primul și în cel



**Dezvelirea
monumentului**



Depuneri de coroane



Depuneri de coroane

de-al Doilea Război Mondial ca și pentru veteranii de război adormiți întru Domnul. Se cuvine să mulțumim consilierilor care au participat la construcția monumentului, Ioan Drăgan, Florinel Dănăilă și Mihai Costin, ca și lucrătorilor Vasile Jugaru și Alin Dănăilă și voluntarilor Vasile Dră-





→ goi, Ion Drăgoi, Gigi Matei, Ionuț Sitaru, Daniel Barna și Dan Chiriac. Tuturor donatorilor ca și celor care de acum vor mai participa financiar la amortizarea costurilor monumentului să le facă Dumnezeu parte de bucurii nesfârșite în Împărăția Sa.

Dumnezeu să-i odihnească în pace pe eroii neamului nostru românesc între care cei din Viișoara ne vor ține neconținut legați de pământul străbun.



Slujba sfințirii monumentului eroilor



Parastas pentru eroi la Înălțarea Domnului, 2012



Troițele parohiei - porțile cerului

Sărbătoare de hram la troița «Sfânta Treime» de la Valea Podului

Parohia Viișoara a început sărbătorile hramurilor troițelor de pe cuprinsul ei. Luni, de Sfânta Treime, la ora 16:00, am poposit la Valea Podului lângă troița Sfintei Treimi. Am slujit împreună Acatistul Sfintei Treimi și ne-am rugat Bunului Dumnezeu pentru nevoile fiecăruia. Dacă la Buna Vestire, lumea de atunci pregătise cel mai neprihănit rod al său, pe Preasfânta Fecioară Maria, ca în pântecul ei să Se

întrepeze Hristos prin lucrarea Duhului Sfânt, la Cincizecime, Hristos Însuși a pregătit doisprezece Apostoli care, dimpreună cu Maica Sa, erau cei mai curați dintre oamenii vremii aceleia care să fie vrednici a primi lucrarea Duhului Sfânt peste ei, născându-se astfel Biserica, Trupul lui Hristos prin care El își permanentizează prezența Sa în lume până la sfârșitul veacurilor. Și pe fiecare dintre noi, creștinii, după scufundarea în

baia Botezului, Duhul Sfânt ne află vrednici ca să Se coboare peste ființa noastră zămislindu-L pe Hristos în lăuntrul nostru, cum cântăm atunci înconjurând cu bucurie cristelnița și sfânta masă: Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și îmbrăcat, Aliluia!

Fie ca această dintâi sărbătoare la această troiță a Parohiei să fie un frumos început pentru celelalte ce vor urma în cursul anului la Viișoara.



Acatist la troița «Sfânta Treime»



Rugăciune la troița «Sfânta Treime» de la Valea Podului



Troițele parohiei - porțile cerului

Pe 2 iulie, rugăciune la bustul ștefanian de la Viișoara

Sărbătoarea Sfântului Voievod Ștefan cel Mare, 2 iulie 2012, ne-a adunat la bustul Voievodului aflat în curtea Școlii din Viișoara. Luni seara, la ora 18:00, credincioșii viișoreni adunați aici au cinstit cu evlavie pe Domnitorul sfânt al Moldovei prin

intonarea Acatistului Voievodului continuând apoi cu slujba pentru vreme de neplouare.

În genunchi cu toții, ne-am rugat Bunului Dumnezeu să ne ierte păcatele și îndurător să Se arate față de pământul însetat dăruindu-i ploaie la

bună vreme. Fie ca acest început la bustul Sfântului Voievod Ștefan cel Mare să fie de bun augur pentru viișoreni, dorindu-ne ca în fiecare an, în această zi de cinstit a Voievodului moldovean să ne adunăm aici în ceas de rugăciune.

Lângă troița «Sfântului Ilie», un popas de rugăciune

În seara sărbătorii Sfântului Ilie Tesviteanul, 20 iulie 2012, ne-am obișnuit a face popas duhovnicesc la Troița consacrată Sfântului Ilie, cea mai veche din parohie, de lângă intersecția de la Costică Dănăilă, clopotarul parohiei. Adunați în număr mult mai mare decât la celelalte troițe - în duminica ce tocmai a trecut am fost la troița «Sfânta Parascheva», de pe câmp, unde am mulțumit lui Dumnezeu pentru ploaia binecuvântată cu care răscorise în acea după amiază pământul -, semn că seceta își pune serios amprenta peste ogoarele

viișorenilor, am săvârșit sfințirea apei și slujba pentru vreme de neplouare, popasul duhovnicesc încheindu-se cu un cuvânt de învățătură din care am reținut că Dumnezeu așteaptă mai întâi un semn de la noi în ceea ce privește părerea de rău pentru păcatele noastre care au întărit mânia Sa asupra pământului, ca apoi să ne răspundă cu ploaie binecuvântată. Ne rugăm lui Dumnezeu și Sfântului



Troița «Sfântul Ilie»

prooroc Ilie să privească plini de îndurare spre noi și să ne miluiască. Amin.



Troița «Scoaterea Sfintei Cruci»

Hramul troiței «Scoaterea Sfintei Cruci»

În seara zilei de Duminică, 29 iulie 2012, la ora 19:00, mulți credincioși ai parohiei Viișoara s-au adunat la troița «Scoaterea Sfintei Cruci» ce se află la poarta familiei Ileana (Arghir) Pavalache și care poartă

hramul zilei de 1 august, prima zi a Postului Adormirii Maicii Domnului. Arșița cu care Dumnezeu ne-a apăsat ne-a strâns parcă pe mai mulți ca de obicei pentru a ne ruga îndurării lui Dumnezeu să reverse ploaie bună peste fața pământului însetat.





Troițele parohiei - porțile cerului



Rugăciune la vreme de secetă - 29 iulie 2012



Am săvârșit slujba sfințirii apei, apoi s-a făcut slujba la vreme de secetă cu cele șapte rugăciuni de umilință, cerând Bunului Dumnezeu să Se milosti-vească spre sufletele noastre.

Ne-am dus cu mintea la poporul din Ninive care, la înștiințarea prorocului Iona că vor fi nimiciți de

Dumnezeu pentru păcatele cetății, acesta s-a hotărât, la propunerea împăratului, să țină trei zile post negru, oamenii și dobitoacele toate, și să facă rugăciuni de pocăință îmbrăcați în sac și cenușă. Deși n-au mai făcut niciodată așa efort ascetic, totuși nimeni nu s-a opus acestei propuneri, astfel încât Dumnezeu

Și-a întors mânia de la ei, oprind pedeapsa care era asupra lor.

Ne-am rugat lui Dumnezeu să dăruiască și credincioșilor Viișoarei dorul pocăinței pentru ca Dumnezeu să-Și întoarcă mânia pornită asupra noastră cu dreptate prin seceta îndelungă ce-a pârjolit, iată, de atâta vreme, fața pământului.

Rugăciune la troița „Schimbarea la Față“ din Vărățici

În seara zilei de 6 august 2012, la ora 16:00, credincioșii din Vărățici la care s-au adăugat și unii de jos din sat au fost prezenți la troița «Schimbarea la Față» pentru a-i sărbători hramul. De data aceasta, seceta cumplită ne-a aplecat spre rugăciune de umilință înaintea lui Dumnezeu și de implorare a milei dumnezeiești față de pământul însetat și de durerile tuturor vietăților. Ne-am rugat lui Dumnezeu să ne mărească credința așa cum s-a rugat omul cel chinuit de copilul său bolnav pe când Domnul cobora de pe muntele Tabor: Cred, Doamne, ajută necredinței mele!

Ne-am urcat la troița aceasta poate nu cu credința celor trei apostoli Petru, Iacob și Ioan! Și nici cu a celorlalți rămași la poalele muntelui. Și de aceea poate n-am fost vrednici să vedem nimic din slava lui Hristos, ci doar urme ale strălucirii Sale. Dar toți ne simțim datori cu o rugăciune de iertare a păcatelor și de mărire a credinței pentru ca cererile noastre să fie bine primite de Dumnezeu.



Troița «Schimbarea la Față»



Troițele parohiei - porțile cerului

Hramul troiței «Sfânta Parascheva»

Duminică, 14 octombrie 2012, la ora 17:00, o parte din credincioșii parohiei Viișoara au venit să sărbătorească hramul troiței „Sfânta Cuvioasă Parascheva“ care se află la intersecția de pe câmp, așa cum o știu viișorenii. S-a săvârșit sfințirea apei, apoi s-a citit paraclisul Sfintei Cuvioase mult milostivei maicii noastre Parascheva, după care s-a sfințit o icoană a Maicii Domnului donată troiței de familia Teodoriu Sergiu și Ortansa.

Cuvântul de învățătură ne-a purtat prin viața neprihănită a fecioarei Parascheva care, la o vârstă destul de mică, a ascultat cu atenție Cuvântul lui Dumnezeu din biserică și a ales să devină mireasă a lui Hristos. Sfințirea icoanei Maicii Domnului ne-a adus aminte și de Sfinții Părinți de la Sinodul al VII-lea Ecumenic, pomeniți în această duminică, a 21-a după Rusalii, care au statornicit odată pentru totdea-



Troița «Sfânta Parascheva»



Rugăciune la troița «Sfânta Parascheva»

una învățătura despre cinstirea icoanelor în Biserica noastră Ortodoxă.

Fie ca osteneala celor prezenți la această sărbătoare să se întoarcă cu binecuvântare asupra lor din partea lui Dumnezeu, pentru rugăciunile mult milostivei noastre maici, Sfânta Parascheva.

Popas de rugăciune pe locul viitoarei troițe «Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil»

Pe 8 noiembrie 2012, la ora 16:00, o parte din credincioșii Viișoarei au poposit la ceas de rugăciune lângă Crucea ce marchează locul viitoarei troițe cu hramul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil“ (la intrarea în Viișoara dinspre Târgu-Ocna).

Am rostit Acatistul Sfinților Arhangheli și rugăciuni de binecuvântare pentru enoriașii parohiei.

Cuvintele de folos ne-au adus aminte de semnificațiile textului Sfintei Evanghelii a acestei sărbători ca și de lucrarea celor doi Arhangheli în istoria biblică.

Fie ca sfinții îngeri să ocrotească lumea întregă de primejdii și necazuri. Celor ce poartă numele celor doi Arhangheli le dorim sănătate și să trăiască întru mulți și frumoși ani!



Loc consacrat unei noi troițe



PELERINI PE URMA SFINȚILOR

PROCESIUNE CU ICOANE LA TÂRGU-OCNA, ÎN DUMINICA ORTODOXIEI - 4 MARTIE 2012



Vișorean la
procesiunea
icoanelor,
4 martie 2012

Sfânta Fecioară Maria a fost copleșită de cea dumnezeiască, fără să se amestece una cu cealaltă, întocmai suportul și culoarea icoanei și-au căpătat sfințenie prin Cel Nevăzut reprezentat în ea.

Au participat credincioși din Vișoara, din Pârâu Boghii și Tisești, din Poeni, de la Doftena și de la parohiile din oraș, Răducanu, Sfinții Voievozi și Precista, mulțimea de credincioși cu mulțime de icoane intonând cântări de slavă Preasfintei Treimi pe tot parcursul procesiunii, încheierea săvârșindu-se în catedrala



Procesiunea icoanelor, 4 martie 2012

Precistei unde s-au rostit rugăciuni și s-a binecuvântat poporul cu un cuvânt de folos și cu miruire. Fie ca și acest pelerinaj, primul de altfel în orașul nostru Târgu-Ocna, să fie un început pentru un obicei care să dăinuiască întru păstrarea credinței noastre strămoșești și spre slava lui Dumnezeu.

În după amiaza Duminicii Ortodoxiei, 4 martie 2012, preoții din Târgu-Ocna și din împrejurimi împreună cu enoriașii parohiilor lor au organizat un pelerinaj în oraș purtând în procesiune icoane sfinte spre slava Preasfintei Treimi și întru preamărirea Întrupării lui Hristos. De altfel, Întruparea Domnului stă la temelia prezenței icoanelor în Biserică, așa precum firea omenească a Domnului luată din



Procesiunea icoanelor la Târgu-Ocna, 4 martie 2012



Procesiunea icoanelor la Târgu-Ocna, 4 martie 2012



PELERINI PE URMA SFINȚILOR

Pelerinaj la Crucea de pe Arcaciu, în Duminica Sfintei Cruci



Pelerini pe Arcaciu

A treia duminică din Postul Mare, numită și a Sfintei Cruci, ne-a pornit spre Crucea de pe dealul Arcaciului pentru rugăciune și laudă Preasfintei Treimi. Cu toate vitregiile vremii, cei mai temerari au trecut peste greutățile urcușului și s-au odihnit sub Crucea ce străjuiește de aici parohia noastră Viișoara și toată valea Târgului-Ocnei.

S-a citit Acatistul Sfințelor Patimi ale Mântuitorului Iisus Hristos și s-au înălțat rugăciuni către Dumnezeu pentru a asculta cererile credincioșilor ce se vor face lângă această cruce sau îndreptați spre ea. Cuvântul de învățătură ne-a destăinuit ceva din taina Crucii lui

Hristos și a iubirii Lui către lume arătată prin brațele-I ținute a îmbrățișare până la sfârșitul veacurilor.

Fie ca acest prim pelerinaj al anului 2012 să fie pentru parohia Viișoara un semn de dragoste față de Preasfânta Treime și-o mărturie a respectului față de credința și Biserica noastră Ortodoxă care ne poartă în tainele Revelației.

„Doamne, armă asupra diavolului, Crucea Ta ai dat-o nouă. Că se scutură și se cutremură, nesuferind a căuta spre puterea ei; că morții i-ai sculat și moartea ai surpat. Pentru aceasta ne închinăm îngropării Tale și învierii“.

Vremea de secetă ne cheamă la rugăciune

Seceta prelungită din acest an a afectat și satul Viișoara. În seara duminicii din 8 iulie 2012, la ora 19:00, am pornit cu gând de rugăciune la capătul satului dinspre Valea Podului unde am îngenunchat în jurul icoanei Maicii Domnului „Viișoreanca“ adusă din biserică aici, la fântâna de lângă locuința lui Ion Stan, săvârșind slujba la vreme de secetă și neploare. Cele șapte rugăciuni au fost înălțate către Preabunul Dumnezeu cu nădejde că Se va milostivi spre pământul însetat, dându-ne ploaie de trebuință. Dar am învățat și ceva ce ține de partea noastră, a fiecăruia: anume, că așa precum

oarecând, pe vremea Sfântului Prooroc Ilie Tesviteanul, ploaia n-a căzut din cer până n-au fost uciși preoții lui Baal și ai Așerei, optsutezecizeci la număr, întocmai trebuie să scoatem mai întâi din inimile noastre toate viclășugurile și răutățile pentru ca apoi Dumnezeu să-Și arate îndurarea, trimițându-ne ploaie bună. Dar pentru nevinovăția copiilor prezenți, pentru cei bolnavi, unii în cărucioare sau în cărje prezenți la această rugăciune, și pentru pocăința noastră a tuturor, credem că Dumnezeu Se va milostivi să asculte nevrednicile noastre rugăciuni pe care I le-am înălțat din inimă zdrobită și-n această seară.

Procesiune cu icoana Maicii Domnului pe întinderile Viișoarei

Miercuri, 29 august, sărbătoarea Tăierii capului Sfântului Ioan Botezătorul ne-a plecat spre rugăciune mai nevoitoare, mai ales pentru seceta prelungită care și-a făcut simțită lucrarea tot mai concret în rodul muncii de-un an al credincioșilor noștri.

Am plecat așadar într-o procesiune de umilință cu icoana mare a Maicii Domnului - numită de noi *Viișoreanca* - și cu Sfânta Cruce pentru procesiuni de la Biserică la locul viitoarei Troițe a Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil de la intrarea în parohie dinspre Târgu-Ocna. Aici am făcut popas de rugăciune și de îndemn duhovnicesc spre pocăință, după care ne-am îndreptat peste câmp la Troița Sfânta Parascheva unde iarăși ne-am oprit pentru continuarea canonului de umilință la slujba pentru vreme de neploare și rostirea rugăciunilor, toate încheindu-se cu un cuvânt de folos.

De aici ne-am îndreptat la Troița Sfintei Cruci din fața locuinței Pavalache și, după aceeași rânduială de dinainte, ne-am întors spre aerodrom pornindu-ne spre capătul de sud al satului și oprindu-ne la fântâna de la locuința lui Ion Stan, oarecum în dreptul troiței Sfintei Treimi de la Valea Podului.

Am dorit ca acest pelerinaj cu icoana Maicii Domnului să atingă toate troițele din parohie și să atragă pe toți credincioșii noștri care fie să ne însoțească, fie măcar să iasă cu bolnavii lor la porți și să se închine Maicii Domnului și





PELERINI PE URMA SFINȚILOR



sărutând Sfânta Cruce. Poate că la o viitoare procesiune va căpăta contur mai clar și acest gând pe care l-am purtat cu noi neîmplinit întreaga cale.

De la fântâna din capătul sudic al parohiei ne-am îndreptat în cântări duhovnicești: Sfinte Dumnezeule..., Cuvine-se cu adevărat..., Apărătoare Doamnă... etc. - de altfel pe toată distanța parcursă credincioșii prezenți au cântat neconținut aceste imne

liturgice - la Troița Sfântului Ilie, din dreptul intersecției cu locuința paracliserului nostru Costică Dănăilă.

După săvârșirea rânduielii de aici, ne-am îndreptat spre Biserică, oprindu-ne la troița din fața ei - în mod tainic și în dreptul Troiței Schimarea la față din Văratici la care ar mai fi trebuit să ajungem - unde am încheiat Canonul slujbei pentru neplouare și rugăciunile din urmă, săvârșind cu mulțumire către Dumnezeu proce-

siunea aceasta împlinită pentru prima dată de noi în parohia Viișoara. La troița de la Biserică am putut zăbovi mai mult readucându-ne aminte lucruri interesante despre icoanele Maicii Domnului din Sfântul Munte Athos, mai ales cele de la Sfânta Mănăstire Vatoped.

Fie ca Dumnezeu să primească osteneala jertfelnică a acelor care au auzit chemarea noastră la pelerinaj și ne-au însoțit cu bucurie și credință pe această cale a rugăciunii.

Pelerinaj la Crucea de pe Arcaciu, la Praznicul Înălțării Sfintei Cruci, 14 septembrie 2012

Praznicul Înălțării Sfintei Cruci a fost o provocare pentru credincioșii Viișoarei să pornească într-un pelerinaj la Crucea de pe dealul Arcaciu.

Inițial dorisem să mergem pe Docmana, la Crucea de acolo, dar fiindcă parohia a depus mult suflet pentru Crucea de pe Arcaciu, am socotit

să cinstim oarecum osteneala viișorenilor poposind aici pentru rugăciune.

La ora 16:00, pe 14 septembrie 2012, slujba a început cu rostirea Acatistului Sfintei Cruci după care s-au înălțat către Dumnezeu cele șapte rugăciuni pentru slobozirea ploii atât de așteptată la Viișoara. Cei care au

reușit să urce la această Cruce au putut auzi și cuvinte de folos pentru suflet care fie să rămână ca o bună sămânță în ogoarele inimii credincioșilor noștri.

„Doamne, armă asupra diavolului, Crucea Ta ai dat-o nouă...”

„Să nu osândesc pe fratele meu“

(urmare din p. 1)

nebuie atunci când se termină, după ce se săvârșește! Întocmai ca omul beat: când toarnă în el mereu vin, nu-și dă seama câtă vătămare îi aduce vinul; tot așa și păcatul: în timp ce se săvârșește, întunecă cugetul și orbește mintea ca și cum ar învălui-o cu un nor des; dar, mai târziu, conștiința revoltată chinuie mintea mai cumplit decât un acuzator și-i arată nebunia faptei“.

Lumea de azi se clatină de prea multă beție. Nelegiuirea curge torențial, inundând grădinile frumoase ale evlaviei noastre ortodoxe.

Munca de-o viață a neamului nostru pare că pierde în această noapte tenebroasă și trebuie oare să se întâmple iar și iar nemiloase încercări ca să ni se trezească conștiința?

Să ne-aducem aminte de spaimile fraților lui Iosif din timpul foametei (Facere, cap. 42-43). Erau vinovați de vărsare de sânge, deși nu făcuseră chiar aceasta. Dar a-l vinde pe Iosif ca rob unor străini era ca și cum l-ar fi ucis.

„Sângele lui cere răzbunare“ (Fac 42, 22) concluziona Ruben la vederea grelelor încercări despre care înțeleseseră cu toții că le-au venit pentru cruzimea lor față de Iosif. Și, o, ce glas aspru al conștiinței începea să-i acuze pe fiecare! Dar ce se întâmplă? De vreme ce de-abia începuseră actul pocăinței, se porniră să se și acuze între ei, aruncându-și vina de la unii la alții pentru vânzarea copilului. Iosif auzea toate acestea și încrederea în dragostea fraților săi suferea, că-i vedea că n-au cu toții părere de rău pentru vânzarea

lui. Și ca să le mărească dragostea de frați, îl ia pe Simeon și-l leagă înaintea lor, oprindu-l la închisoare, iar ei trebuiră să plece la tatăl lor să-l aducă pe Veniamin, ca să vadă Iosif cum s-au purtat ei, în lipsa lui, cu cel de-un sânge cu el. Poate că prin aceste încercări dorea să vadă dacă purtarea rea unii față de alții se va fi stins în sufletul lor sau nu încă. Sau dacă mai era încă, să se stingă, de dragul cărunteților tatălui lor pe care-l iubeau totuși, că erau fii lui.

Aducându-ne aminte de aceste întâmplări mișcătoare de suflet din Vechiul Testament, ne gândim la câte încercări mai avem și noi a trece, pentru a dovedi cu adevărat lui Dumnezeu

(continuare în p. 23)



Botezul - poarta triumfală a Împărăției cerești Te unești cu Hristos?

„Prin Botez, adică prin scufundarea omului în apă în numele Sfintei Treimi, se produce moartea omului vechi și renașterea lui la viața adevărată a lui Hristos. Odată cu aceasta omul se spală de păcatul strămoșesc

și de toate păcatele săvârșite mai înainte și se imprimă chipul lui Hristos în el. Prin aceasta omul, unindu-se cu Hristos, este introdus în Biserică.“

Pr. Dumitru Stăniloae

Botezul ultim pe anul 2011 la Viișoara: Marian-Cristian Jugaru

Praznicul Nașterii Domnului ne-a adus o nouă sărbătoare la Viișoara: botezul pruncului Marian-Cristian, fiul familiei Marian și Alexandra Jugaru, nași fiindu-i familia Adrian și Margareta Cristea.

În perioada primară a Bisericii, în acest Praznic împărătesc al Nașterii Domnului se săvârșea și botezul celor pregătiți pentru a intra în Biserică. De atunci a rămas

ca în cadrul Sfintei Liturghii să se cânte înainte de Apostol Căți în Hristos v-ați botezat... în loc de Sfinte Dumnezeule..., adică imnul ce se cântă la întreita înconjurare a cristelniței și a Sfintei Mese cu pruncul botezat dimpreună cu nașii săi.

Ne rugăm lui Dumnezeu ca pruncul Marian-Cristian să crească mare și să trăiască mulți ani fericiți!

Începem anul 2012 cu un botez la Viișoara

Semn bun pare a avea anul 2012 pentru Viișoara: l-am început cu un botez, prunca Denisa Gabriela Paraschiv, fiica lui Gheorghe Chiticaru și a mamei Cristina Paraschiv, purtată fiind de nașii Laurențiu Leonida Țîțaru cu soția Cornelia.

Născută în 8 noiembrie 2011, are parte de fericitul botez pe data de 14 ianuarie 2012.

Să crească mare și să fie bucurie părinților ei, nașilor și Bisericii. La mulți ani, Denisa Gabriela!

Andrei-Gabriel Sergentu s-a făcut, prin botez, fiu al Cerului

Al doilea botez al anului 2012 l-a primit, la Viișoara, pruncul Andrei-Gabriel, fiul lui Ionuț și al Cristinei Sergentu, în ziua de 21 ianuarie. Născut în 8 noiembrie 2011 și purtat pe brațe de nașii Vasile și Carmen Pavel, Andrei-Gabriel ni s-a dăruit aleasă ofrandă a pământului pentru cer.

Devenit mădular cinstit al Bisericii, ne rugăm lui Dumnezeu să crească mare și să moștenească lucrurile făgăduite la intrarea prin poarta cerească a Botezului în viața cea duhovnicească.

La mulți ani, Andrei-Gabriel!

Andreea-Alexandra Enea a primit Taina Botezului

Sâmbătă, 28 ianuarie 2012, prunca Andreea-Alexandra, fiica familiei Cornel și Loredana Enea, născută pe 22 decembrie 2011, a fost adusă de nașii Gheorghită-Valentin și Anicuța Puluc să primească Taina Sfântului Botez la

biserica din Viișoara. Să-i fie mădularele pecetluite cu Sfântul și Marele Mir de folos pe calea mântuirii și să crească mare spre bucuria părinților și a nașilor ei. La mulți ani, Andreea-Alexandra!



Botezul - poarta triumfală a Împărăției cerești

Botez la Vișoara: Elena Hoha

Duminică, 19 februarie, prunca Elena Hoha, fiica familiei Vasile și Lidia Hoha, a fost adusă de nașii Daniel și Lidia Bărbuță din Târgu-Trotuș la biserica din Vișoara pentru Taina Sfântului Botez. Încă o dată am zugrăvit icoana mântuitoarei înveșniciri prin dansul sacru dimprejurul Sfintei Evanghelii și a Sfintei Cruci în sens invers acelor de ceas, închipuind prin aceasta nemuritoarea viață în Hristos care nu mai ține de mersul timpului. *Câți în Hristos v-ați botezat în Hristos v-ați și îmbrăcat*, a răsunat iar și iar îngereasca psalmodiere la înveșnicirea în trupul Bisericii a nou botezatei Elena. Ce poate fi mai frumos decât să-L urmezi pe Hristos,

să fii legat de El și să porți în această contopire de har un prunc scos din baia cristelniței și pecetluit cu darul Sfântului Duh! Că după purtătorul de lumină, preînchipuire a Înaintemergătorului Domnului, vine preotul cădind înmiresmat - chip al capului Bisericii care este Hristos - și trăgând după sine nașii cu pruncul în brațe - chip al Bisericii care este trupul lui Hristos și pe care nici porțile iadului nu o vor birui. Să ne rugăm dar lui Dumnezeu să păstreze în această armonie universală pe Elena Hoha, pe nașii ei, pe sora mai mare, Maria, și pe părinții care au primit-o ca dar de Sus. La mulți ani, Elena Hoha!

Botez la Vișoara: Ababei Florin-Andrei

Sâmbătă, 19 aprilie 2012, pruncul Florin-Andrei Ababei a primit Taina Sfântului Botez, nași fiindu-i Andrei și Roberta-Diana Minea din Iași. Născut în data de 3 martie 2012, în familia Florin și Lenuța Ababei, Florin-Andrei devine, prin

Taina cea mare a Botezului, membru al familiei duhovnicești a Bisericii care i se face mamă spirituală așteptându-l la masa sacramentală ce i-o pregătește întotdeauna. Să crească mare Florin-Andrei și la mulți ani!

Botez la Vișoara: Bălan Antonia-Ioana

Sâmbătă, 28 iulie 2012, s-a săvârșit botezul pruncei Antonia-Ioana Bălan, fiica lui Mihai-Ionuț și Mădălina-Adnana Bălan, nași fiind familia Gelu și Adina Panțăru din Brătești. Născută în 7 iulie 2012, prunca Antonia-Ioana a

devenit prin Taina Botezului mădular al Bisericii care este Trupul lui Hristos.

Ne rugăm Domnului să crească mare și sănătoasă. La mulți ani, Antonia-Ioana!

Alt botez la Vișoara: Sebastian-Ionuț Jugaru

Tot sâmbătă, 28 iulie 2012, nașii Dumitru-Adrian și Livia Iorga din Onești au adus spre încreștinare pe pruncul Sebastian-Ionuț, fiul familiei Gheorghită și Ana-Maria Jugaru din Vișoara. Născut în data de 22 iulie 2012, Sebastian-

Ionuț a fost un dar de la Domnul pentru familia părinților lui ca și pentru familia cea mare a Bisericii în trupul căreia s-a atașat prin Botez. Să crească mare și purtător de lumină pe calea credinței. La mulți ani!

Botez la Vișoara: Maria-Alexandra Păuceanu

Pe 22 septembrie 2012, Biserica s-a îmbogățit cu încă un mădular la Vișoara: Maria-Alexandra, fiica familiei Vasilică-Cristian și Elena Păuceanu, a primit Taina Sfântă a Botezului, nașii fiindu-i familia Vintilă Gelu și Mariana din Târgu-Ocna. Un copil primit de o familie întemeiază circuitul

treimic al iubirii în acea casă, prin urmare desăvârșirea iubirii abia acum se atinge în familia Păuceanu. Ne rugăm lui Dumnezeu să improprieze iubirea Sfintei Treimi în nucleul familial ce-a primit ca dar de Sus pe prunca Maria-Alexandra. Să crească mare și credincioasă întru mulți ani!



Botezul - poarta triumfală a Împărăției cerești

Botez la Vișoara: Ștefan-Lucian Sârbu

Sâmbătă, 29 septembrie 2012, pruncul Ștefan-Lucian Sârbu, fiul familiei Lucian și Lenuța Sârbu din Vișoara, a fost adus de nașii Constantin și Mărioara Sârbu, din București, să primească Taina Sfântului Botez în biserica din Vișoara. Născut în 4 august 2012, devine acum, pe 29 septembrie, fiu al Împărăției Cerești prin nașterea a doua oară, cea din apă și din Duh, în Taina Sfântului Botez.

Preaonorații nași și-au îmbogățit familia cu încă un fiu, căci fiu duhovnicesc familiei nașilor s-a făcut pruncul botezat, casa părinților a mai primit o lumină aprinsă, un alt înger păzitor deodată cu pruncul nou născut. Fie bucuria tuturor pe măsura darului vieții veșnice la care s-a făcut pretendent cel nou botezat. Să crească mare și sănătos întru mulți și fericiți ani!

Botez și Sfânta Liturghie la Vișoara: Sebastian Stanciu

Sâmbăta din 17 noiembrie 2012 a devenit sărbătoare la Vișoara. Familia Ionatan și Eliza Stanciu din Târgu-Ocna (fiica noastră) ne-a făcut bunici, fiul lor, Sebastian, prilejuindu-ne marea bucurie pe care am marcat-o cu Sfânta Liturghie solemnă în cadrul căreia am săvârșit și Taina Sfântului Botez, naș fiind Elisei Roncea, fratele mamei Eliza. Făgăduința de la Taina Nunții, aceea de a vedea pe fiii fiilor noștri, a început să prindă contur, slavă Domnului. Împreună cu părinții conslujitori, Ioan Roncea, Vasile Avasilcăi, Adrian Țuglea și Cătălin Ilie, ne-am împărtășit din bucuria zilei acesteia



dimpreună cu credincioșii parohiei noastre care ne-au însoțit la această sărbătoare. Tuturor mulțumindu-le și pe această

cale, ne rugăm lui Dumnezeu să crească mare pe Sebastian și să trăiască fericit mulți ani pe pământ!

Alt botez la Vișoara: Camelia-Nicoleta Ursache

Tot sâmbătă, 17 noiembrie 2012, familia Cornel și Monica-Daniela Ursache, din Vișoara, a avut bucuria botezării celui de-al șaselea copil, Camelia-Nicoleta. Având ca nași familia Anton și Mihaela Ungureanu, din Târgu-Trotuș, prunca Camelia-Nicoleta a devenit creștină

și pretendentă la Înviere prin primirea Tainei Sfântului Botez.

Fie ca binecuvântarea revărsată de Dumnezeu peste această familie numeroasă să fie cu folos de mântuire pentru toți. La mulți ani, Camelia-Nicoleta!

„Deci după ce în Botez am acceptat moartea față de păcat, odată cu moartea ca ofrandă a ființei noastre adusă lui Dumnezeu, trebuie să murim în continuare, dar nu moartea omului

vechi, căci acela a murit definitiv, ci moartea ca predare continuă lui Dumnezeu împreună cu Hristos.“

Pr. Dumitru Stăniloae



Taina Nunții prefigurează veșnicia

Primește cununile lor în Împărăția Ta!

Prima cununie pe 2012 la Vișoara: Ionuț Sergentu și Cristina

Prima familie formată prin săvârșirea Tainei Sfintei Cununii la Vișoara, pe 2012, a fost a tinerilor Ionuț și Cristina Sergentu. Asistați de nașii Vasile și Carmen Pavel, cei doi miri cununați în ziua de 21 ianuarie au primit ca modele de viață pe Hristos și Sfânta Sa Maică. Fie ca iubirea lor să dăinuiască de-a pururea spre slava Sfintei Treimi și bucuria tuturor. La mulți ani!

nașii Avădanei Constantin-Gabriel și Ionela-Monica din Târgu-Ocna au primit în Biserica Ortodoxă din Vișoara Taina Sfintei Cununii.

Fie ca bucuria acestei zile să rămână ca un ecou peste toată viața lor pe care Dumnezeu să o binecuvânteze. Le dorim să trăiască ani mulți și fericiți împreună!



O nouă familie la Vișoara: Lascăr (Crăciun) Ciprian și Fotache Nicoleta

Pe 1 septembrie 2012, tinerii Ciprian Lascăr (Crăciun) din Vișoara și Nicoleta Fotache din Iași s-au unit prin Taina Nunții la Biserica Ortodoxă din Vișoara, nași fiindu-le Gheorghe și Elena Marin din Târgu-Neamț. Au pornit pe calea vieții având ca model pe Hristos, Mirele Bisericii, și pe Maica Domnului, cea care nu L-a părăsit pe Iisus Hristos nici chiar la moartea Sa pe Cruce. Fie ca și această familie să fie binecuvântată cu dragoste nepieritoare până la capăt.

La mulți și fericiți ani!



Cununie la Vișoara: Ionuț Sfârlea și Roxana-Andreea Biliboc

Sâmbătă, 8 septembrie 2012, în fața Sfântului Altar au stat pentru săvârșirea Tainei Sfintei Cununii tinerii Ionuț, fiul lui Fănică și Adriana Sfârlea, din Vișoara, și Roxana-Andreea, fiica lui Iulian și Cristina Biliboc, din Tuta. Însoțiți de nașii lor, familia Costică și Lucica Sterea, din Bacău, la care s-a adăugat și familia Emil și Genoveva Rotaru, din Tuta, cei doi miri și-au jurat dragoste nemuritoare unul altuia, întemeind o nouă familie în parohia noastră. Fie binecuvântat începutul lor care s-a înscris ca un frumos exemplu pentru parohie. Fie-le Sfânta Împărtășanie, primită cu o săptămână mai înainte spre unirea lor fericită cu Hristos și vrednicia curăției cu care au stat în fața Sfântului Altar, o piatră nestemată în cununa biruinței lor.

La mulți ani fericiți!

Cununia a doua: Matievschi Lucian și Toma Maria

La cununia a doua au venit, pe 4 februarie 2012, Matievschi Lucian și Toma Elena, nași fiindu-le familia Gigi și Maria Cristea, toți din Vișoara. Rugăciunile din cadrul slujbei ne-au adus tuturor aminte de slăbiciunea firii omenești și de iconomia dragostei Bisericii față de fiii ei duhovnicești.

Fie ca împreună-trăire a celor doi miri de astăzi să le fie spre ajutor și mântuire. La mulți ani!

Nuntă la Vișoara: Ciobotaru Adrian și Rotărașu Antonela

Pe 18 august 2012, Adrian Ciobotaru din Vișoara a venit în fața Sfântului Altar cu Rotărașu Antonela din Târgu-Trotuș pentru oficierea Tainei Cununii. Însoțiți de nașii Costin Gigi și Mirela din Vișoara, cei doi tineri și-au unit viețile luându-și pe umeri crucea frumoasă a căsniciei cu binecuvântarea Bisericii. Fie ca viața să le fie fericită și casa binecuvântată. La mulți ani!

Altă nuntă la Vișoara: Mihai Ionuț- Florin și Ojog Andreea-Elena

Tot pe 18 august 2012, tinerii miri Mihai Ionuț-Florin din Vișoara și Ojog Andreea-Elena din Târgu-Ocna, însoțiți de



MUGURI DE MILOSTENIE

«Bolnav am fost și ați venit la Mine» la Hârja



Viișoreni în vizită la Hârja -
24 februarie 2012

Evanghelia începe să lucreze la Viișoara. Străpungând crusta rece, ghiociei nădejdi vestesc vremuri mai calde, semn că mântuirea e tot mai aproape de noi.

Duminica Judecării din Urmă ne-a adus aminte că fără milostenie postul și pocăința n-au finalitate. Așadar, având aproape Așezământul de la Hârja, credincioșii din Viișoara au înțeles că viețuitorii de acolo au nevoie de ei. De prezența lor. De mângâierea și ajutorul lor. Astfel ne-am deplasat în numele lor și cu dărnicia lor spre Hârja, pe 24 februarie 2012, semănând bucurie și mângâiere celor de acolo.

Fie ca ofranda dragostei viișorenilor să fie semn de primăvară și cale împărătească spre Postul Mare.



Viișoreni în vizită la Hârja -
24 februarie 2012



Mângâiere de la Viișoara la Hârja



Moartea dreptilor este fericită

Viata aceasta este umbră și vis

Despre moarte cunoaștem atât de puține lucruri. Iată ceva interesant afirmat despre moarte de fostul patriarh al Constantinopolului, Atenagora: „Moartea este o poartă. Cel înviat ne lasă să trecem prin moarte în viață. Noi suntem botezați în moartea Lui, ca să participăm la viața Lui. Viața noastră se îngustează treptat până ce botezul nostru și moartea noastră coincid. Prin crucea de viață dătătoare, viața își are împlinirea prin moarte. Fără moarte viața ar fi ireală. Ar fi o iluzie, un vis fără deșteptare“.

Tot despre moarte, iată ce spune și Părintele Dumitru Stăniloae: „Moartea este prăpastia sau puntea universală de trecere spre o altă existență, spre existența veșnică. Din rostul acesta obiectiv al ei decurge și unul subiectiv. În general moartea dă sens și adâncime vieții noastre pământești, ajutând

chiar prin aceasta la maturizarea spirituală și la mântuirea noastră“. Meditând în tăcere la aceste adevăruri despre moarte, să ne rugăm lui Dumnezeu să dea odihnă veșnică și iertare de păcate celor ce au răposat și în acest an.

Cine credea din cei plecați dintre noi că va rămâne și-n acest an printre cei vii. Nimeni nu știm când ne naștem, nici când vom muri. Iată dar că Dumnezeu ne-a vorbit și în acest an cât de vremelnică este această viață și că trebuie neconținut să avem gândul la moarte. Această grijă ne va ajuta enorm de mult să știm cum să trăim fiecare zi a vieții noastre.

Vom prezenta în câteva cuvinte pe fiecare din cei plecați dintre noi, continuând șirul arătat în numărul de anul trecut al anuarului nostru duhovnicesc «Potirul Vișoarei».



Gheorghe Puluc a trecut la cele veșnice

Gheorghe Puluc, soțul Lențicăi, cum îl știu vișorenii, a plecat din lumea aceasta la doar 60 de ani.

Încercat de suferință, a îndurat povara ei până pe 28 noiembrie 2011, când sufletul i s-a despărțit de trup.

Miercuri, 30 noiembrie 2011, de ziua Sfântului Apostol Andrei, după săvârșirea Sfintei Liturghii, i-a fost petrecut trupul la cimitir și sufletul cu rugăciune de prohod la cer.

Dumnezeu să îl ierte!

odihnei ei veșnice în cimitir. Dumnezeu să o ierte!

Ileana Drăgan, în vârstă de 69 de ani, a plecat la Domnul

O grea suferință a sfârșit firul vieții lui Ileana Drăgan din Vișoara.

La doar vârsta de 69 de ani, după ce și-a dus văduvia timp de 11 ani, pleacă dinre noi pe data de 5 decembrie 2011. Rămân s-o plângă fetele Domnica, Maricica și Georgeta, nepoții și toți cei au cunoscut-o. Pe 7 decembrie, la ora 12:00 a avut loc înmormântarea.

Dumnezeu să o ierte!

Victoria Grozavu a sfârșit cu lupta vieții

Pe 3 decembrie 2011, a trecut la cele veșnice Victoria Grozavu, în vârstă de 84 de ani.

Văduvă de 22 de ani, a lăsat orfani de mamă pe cei trei copii Gheorghe, Ion și Luminița, fără bunică pe nepoții ei și pe noi toți fără prezența-i printre cei vii.

Cuptorul suferinței din ultimii ani a pregătit-o pentru întâlnirea cu Dreptul Judecător. Dumnezeu să-i ierte păcatele și cu sfinții să o odihnească. Pe 6 decembrie 2011 a avut loc înmormântarea, la ora 13:30.

Împreună cu părinții Valentin și Cătălin Ilie am condus-o spre locul



Moartea dreptilor este fericită

Coman Zamfira, din Văratoci, a sfârșit să mai sufere pe acest pământ

Văduvă de multă vreme și cu o cruce greu de purtat, Zamfira Coman din Văratoci a sfârșit să mai sufere pe acest pământ. Ziua de 29 decembrie 2011 a fost prima zi de doliu în casa ei, vineri, 30 decembrie 2011, la ora 13:00, fiind purtată pe brațele rugăciunii spre biserică și apoi la cimitir. Dumnezeu să o ierte!

Legat prin cuscrie de parohia noastră, Mihai Păuceanu se va odihni

în cimitirul Vișoarei

Păuceanu Mihai, născut în 25 aprilie 1945, legat prin rudenie de cuscrie cu familia Gheorghe V. Puluc din Vișoara, a plecat din lumea aceasta pe data de 21 ianuarie 2012. Tată a trei copii, Vasile-Cristian - ginerele familiei Gheorghe V. Puluc -, Mihai și Gabriel, a fost trudit de singurătatea vieții din ultimii ani, trecând, iată, la doar 66 de ani, la cele veșnice. Marți, 24 ianuarie, a fost înmormântarea, la ora 12:00.

Dumnezeu să îl ierte!

Părăsit de-ai săi, Ion Ciobanu ne-a părăsit și el pe noi

Bătrânul Ion Ciobanu, singur pe lume, părăsit de-ai săi, ne-a părăsit și

el pe noi pe toți pe 23 ianuarie 2012, la vârsta de 83 de ani. a lăsat locuința lui de lângă școală și s-a mutat în cealaltă vremelnică din cimitir. În mormântarea a avut loc miercuri, 25 ianuarie, la ora 11:00.

Dumnezeu să îl ierte!

Bucur Gheorghe ne-a părăsit pentru totdeauna

Văduv de patru ani, Gheorghe Bucur, nenea Gică cum îl știam noi, în vârstă de 78 de ani, a plecat din lumea aceasta pe 6 februarie 2012. Inima n-a vrut să-i mai bată și astfel și-a aflat obștescul sfârșit în singurătatea văduviei - soția lui, Aglaia, plecase din martie 2008 la cele veșnice - și cu dorul de a-și mai vedea unica fiică plecată în străinătate pentru pâinea cea de toate zilele. În mormântarea a fost duminică, 12 februarie, la ora 12:30. Dumnezeu să-l ierte și cu sfinții să-l odihnească!

După o lungă suferință, Maria Crăciun, din Văratoci, a plecat la odihna veșnică

În miezul zilei de 8 februarie 2012, în timp ce i se săvârșea la patul suferinței Taina Sfântului Maslu, Maria Crăciun, din Văratoci s-a slobozit de suferința amară ce-a ținut-o de multă vreme la pat, dându-și sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

A fost însoțită la ceasul plecării de copiii ei și de vecinii care participau cu

rugăciunea lor la slujba Sfântului Maslu. Fie ca Dumnezeu să-i ierte păcatele și sufletul să i-l odihnească la locul fără de suferință. În mormântarea a fost sâmbătă, 11 februarie, la ora 12:30.

Dumnezeu să o ierte!

Vasile Puluc, din Văratoci, a ieșit din cuptorul suferinței

Vasile Puluc din Văratoci, la cei 78 de ani, a ieșit pe 8 februarie 2012 din cuptorul suferinței.

Sabia morții s-a abătut la două case vecine în ziua de 8 februarie: la miezul zilei la casa Mariei Crăciun, după două ore la casa lui Vasile Puluc. Zilele de doliu au adunat rudeniile și cunoscuții la capăt de Văratoci, vineri, 10 februarie, la ora 12:00, purtând spre biserică și cimitir trupul adormitului robului lui Dumnezeu Vasile, apoi sâmbătă pe al Mariei Crăciun.

Ne rugăm Domnului să-i ierte păcatele și să-l odihnească și pe el în Împărăția Sa!

Iordache Vieru ne-a părăsit pentru totdeauna

Iordache Vieru, din Vișoara, a plecat neașteptat dintre noi. Pe 15 februarie 2012, după o suferință de câteva săptămâni, a adormit în așteptarea învierii celei de-a doua. A lăsat-o văduvă pe Maria, soția sa, și orfani pe fiii săi. Sâmbătă, 18 februarie 2012, a fost înmormântarea.

Dumnezeu să îl ierte!



Moartea dreptilor este fericită

Maria Cheptănaru a ajuns la capătul vieții

Venerabila văduvă Maria Cheptănaru, ajunsă la vârsta de 88 de ani, a trecut la Domnul în noaptea dintre 29 februarie-1 martie 2012. Văduvă de 62 de ani, rămăsese doar cu un fiu din cei doi, Chiriac plecând neașteptat la cele veșnice cu trei ani în urmă. Dumnezeu să-i răsplătească jertfa purtării jugului văduviei cu veșnica bucurie din cer.

Înmormântarea a fost sâmbătă, 3 martie. Dumnezeu să o ierte!

Ion Ciobanu, din Vărățici, a trecut la cele veșnice

Trecut prin suferință și singurătate, de peste 21 ani fiind văduv, Ion Ciobanu din Vărățici a trecut la cele veșnice pe 14 martie 2012, la vârsta de 88 de ani. Cei patru copii i-au rămas orfani. Însă plecarea tatălui trebuie să-i apropie și mai mult de Dumnezeu și de Biserica lui cea sfântă pentru a-l purta în rugăciune pentru iertarea păcatelor sale. Vineri, 16 martie, a fost înmormântarea. Dumnezeu să îl ierte!

Ioan Brăila și-a sfârșit lupta vieții

La vârsta de 75 de ani, Ioan Brăila din Vișoara a încheiat alergarea lui pe acest pământ. Pe 14 martie 2012, singur și fără să știe nimeni, a plecat să stea în fața tronului judecării lui Hristos. I-a lăsat orfani pe cei patru copii, nurorile, nepoții, frații, surorile și rudeniile toate

și s-a dus în calea lui. Sâmbătă, 17 martie 2012, a fost înmormântarea.

Dumnezeu să îl ierte!

Maria Bucătaru a trecut la cele veșnice

De ziua Înălțării Domnului, sufletul Mariei Bucătaru s-a înălțat și el la ceruri. Văduvă și suferindă, a plecat din lumea aceasta lăsând în urmă familia și parohia pentru a se adăuga Bisericii din cer. În mormântarea a fost Duminică, 27 mai 2012, la ora 14:00.

Dumnezeu să o ierte!

Pânzaru Maria din Vișoara a trecut la cele veșnice

La 36 de ani, Maria Pânzaru, soția lui Vasile Drăgoi, a plecat fulgerător dintre noi în urma unei ciroze galopante care i-a curmat firul vieții în dimineața zilei de luni, 4 iunie 2012. Unica fiică, Adina, a rămas astfel orfană de mamă și soțul Vasile lipsit de ajutorul pe care și-l luase în persoana ei la vremea tinereții. Joi, 7 iunie, a fost înmormântarea. Dumnezeu să o ierte!

O veste tristă: Cristina Hoha ne-a părăsit

Un eveniment sfâșietor de inimă s-a petrecut la Vișoara: Cristina Hoha, soția lui Valentin, a plecat fulgerător dintre noi în cealaltă lume pe 16 iunie 2012. La 42 de ani, a lăsat orfani de mamă pe cei doi copii ai săi și văduv

soțul cu care forma de altfel o fericită familie. Fără de milă coasa morții i-a curmat viața printr-o galopantă suferință care a îndoliat familia ei și parohia întreagă. În mormântarea a avut loc miercuri, 20 iunie, la ora 10:30.

Dumnezeu să o ierte!

Șiloch (Lupu) Valeria a ajuns la capătul vieții

Suferința vieții a luat sfârșit și pentru Valeria Șiloch (Valerica Lupu, cum era cunoscută de vișoreni). În data de 16 iunie 2012, solul morții a aflat-o în pribegia vieții pe care o trăia după putere ca o văduvă lipsită de ajutor. Marți, 19 iunie, a fost înmormântarea.

Dumnezeu să o ierte!

Tinca (Cocuța) Sergentu ne-a părăsit pentru totdeauna

Duminică, 29 iulie 2012, în timpul încheierii Sfintei Liturghii în biserică, Tinca (Cocuța) Sergentu, la vârsta de 84 de ani, și-a dat obștescul sfârșit pe patul ei de suferință din casa de la marginea parohiei, acolo unde Dumnezeu a așezat-o pentru viața aceasta.

Însoțită până în ultimul ceas de fiul Neculai, unicul fiu din cei trei care mai este în viață, care a vegheat la căpătâiul ei, a făcut ultimul drum pământesc purtată de dragostea celor care au cunoscut-o marți, 31 iulie, la ora 9:00.

Dumnezeu să o ierte!



Moartea dreptilor este fericită

Ileana Puluc, din Văratoci, a sfârșit cu alergarea vieții

Pe data de 6 septembrie 2012, Ileana Puluc, soția lui Sandu Puluc din Văratoci, a trecut la cele veșnice. În vârstă de 68 de ani, a avut parte de o suferință grea care a slobozit-o de necazurile vieții acesteia. Credincioasă fidelă a Bisericii, a plecat acum dintre noi să se adauge părinților ei de Dincolo. Duminică, 9 septembrie 2012, la ora 13:00, a fost înmormântarea.

Dumnezeu să o ierte!

Chiriac Ștefan a trecut la Domnul

În noaptea de duminică spre luni, 30 sept-1 octombrie 2012, inima lui Chiriac V. Ștefan a încetat să mai bată. În vârstă de 71 de ani, lasă pe unicul fiu, Georgel, orfan și de tată, după ce mama îi plecase din această lume încă din anul 1989. A trecut și el printr-un cuprător al suferinței și nădăjduim ca acesta să-i fi fost de folos pentru curățirea sufletului său și șederea cu vrednicie în fața scaunului de judecată a lui Iisus Hristos. Înmormântarea a avut loc marți, 2 octombrie 2012.

Dumnezeu să îl ierte!

Pavel Ioan din Vișoara a plecat la cele veșnice

Pe 20 octombrie 2012, Pavel Ioan din Vișoara, plecat fiind cu familia în Italia la muncă, a trecut la cele veșnice

după o grea suferință. Născut în 5 mai 1952, a fost căsătorit cu Maria Regulă, din Văratoci, Dumnezeu dăruindu-le două fete, Alina și Cristina, care rămân acum orfane de tată. În seara zilei de 25 octombrie trupu-i obosit de suferință a ajuns din Italia acasă, la Vișoara, iar duminică, 28 octombrie, la ora 12:00, a fost înmormântarea.

Dumnezeu să îl ierte!

La 93 de ani, Zamfira Popa din Vișoara a trecut la cele veșnice

O viață frântă la jumătate de moartea soțului i-a purtat pașii lui Zamfira Popa până la praznicul Sfântului Nicolae a anului 2012 când s-a încheiat printr-o scurtă suferință. De peste cincizeci de ani văduvă, a avut o cruce aparte. Câte n-a suportat ea într-o jumătate de secol singură fiind? O istorie întregă i-a fost viața ei încă de la naștere părăsită fiind de mama ei și crescută de o altă mamă trimisă de Dumnezeu. Avea însă mereu conștiința nevredniciei în fața lui Dumnezeu. Ajunsese pe al 94-lea an al vieții, când o boală neașteptată i-a curmat repede firul vieții. Sâmbătă, 8 decembrie, a avut loc înmormântarea.

Dumnezeu să o ierte!

Dumitru Forcoș, din Văratoci, a plecat la Domnul

Încercat de o grea suferință, Dumitru Forcoș, din Văratoci, la doar 71 de ani, a plecat din lumea aceasta

pe 8 decembrie 2012. Toată viața i-a fost pecetluită de nevoi și necazuri, boala din urmă nemaiputând însă să o rabde. O suferință grea l-a topit pur și simplu, ajungând la o greutate în jur de 30 de kilograme. După ce soția sa l-a lăsat văduv, cu doi ani în urmă, acum i-a lăsat și el pe copiii săi orfani și de tată. Marți, 11 decembrie, a fost înmormântarea.

Dumnezeu să îl ierte!

Rusu Dănuț, la 50 de ani, ne-a părăsit în ultima zi a anului 2012

După o îndelungată suferință, Dănuț Rusu din Vișoara, în vârstă de 50 de ani, a trecut la cele veșnice în dimineața zilei de 31 decembrie 2012. Înmormântarea a fost pe 2 ianuarie 2013, la ora 13:00.

Dumnezeu să îl ierte!

«Pentru noi e clar că păcătoșii vor învia nu pentru a primi răsplata pentru viața lor de păcat, ci, invers, ei primesc răsplata pentru viața lor de păcat pentru că vor învia inevitabil din morți. Iar învierea lor este inevitabilă pentru că - indiferent de viața lor păcătoasă - în virtutea Învierii lui Hristos ei sunt totuși beneficiari ai naturii veșnice și trebuie să aparțină neapărat veșniciei.»

Nesmelov



Procesiunea nupțială a Deniilor

Săptămâna Patimilor Domnului nostru Iisus Hristos, pe lângă alte slujbe zilnice, este marcată în mod accentuat de acele slujbe de seară numite denii la care creștinii participă cu multă evlavie și care-i pregătesc pentru marele praznic al Învierii. În rândurile următoare vom puncta teme speciale ale fiecărei denii, așa cum le observăm din rânduiala conținută în cartea numită Triodul. Fie ca serile Deniilor să ne fie tuturor trepte de înălțare spirituală spre Înviere.

Denia de Duminică: Iosif cel preafrumos și smochinul blestemat

Prima denie din Săptămâna Patimilor ne descoperă imaginea profetică a lui Hristos pe care Vechiul Testament o arată în persoana lui Iosif. Asta, pe o parte. Pe altă parte, denia din această seară ne zugrăvește și starea jalnică a poporului evreu care s-a arătat ca un smochin fără roade și care nu l-a fost nicicum de folos lui Hristos. Mântuitorul l-a blestemat pentru aceasta și într-o clipă s-a uscat. Ceea ce înseamnă că venirea lui Hristos s-a făcut sfârșitul Legii, sfârșitul așteptării și al închipuirilor. Aceasta este prima treaptă a scării deniilor. Luni seara, urcăm pe treapta a doua. De fapt, urcușul nostru spre Jertfa Domnului este presărat cu cântări de nuntă. În seara dintâi, îndată după psalmii Utreniei se cântă: *Iată Mirele vine în miezul nopții...* Noi ne pregătim de moarte cu Hristos, ne pregătim să mergem spre Jertfă, spre Cruce și spre Patimi și iată că Hristos ne conduce spre Nuntă. El vrea ca să fie Mirele Bisericii. Și-n toate aceste zile El ne arată cum Se pregătește pentru aceasta. Și cum ne pregătim și noi pentru unirea cu El. În prima seară L-am văzut pe Mirele sub chipul lui Iosif cel preafrumos.

Cămara Ta, Mântuitorule... se cântă mai înainte de Laude. Camera nunții este pregătită, Mirele anunță că vine în curând. Oare ce face Mireasa? La denia de luni vedem cum Îl așteaptă Mireasa.

Denia de Luni: Icoana Bisericii în chipul Fecioarelor

Noi nu putem să-L cunoaștem pe Hristos altfel decât prin asemănare. Și Biserica ni l-a pus pe Iosif despre care am văzut la denia de Duminică că a fugit fără să se rușineze de goliciunea lui. Pentru că El era atât de curat în conștiința lui, cum era Adam înainte de cădere, nerușinându-se de faptul că era gol.

Astăzi, Biserica ne pune înainte imaginea Miresei, a ceea ce trebuie să fie Biserica, nu în chipul celor cinci fecioare neînțelepte care, deși își păstrasera și ele fecioria, mai trebuia ceva să facă; poți adică să faci lucruri mari, că a-ți păstra fecioria până la nuntă este un lucru cu anevoie în vremuri de desfrânare, în vremuri de tulburare, de neliniște. Și cu toate că aceste fecioare și-au păstrat curăția sufletului lor, venirea Mirelui nu le-a învrednicit să fie cu El la ospăț. Căci nu aveau untdelemn în vase, n-aveau milostenia la inimă, după cum spune sinaxarul zilei că erau lipsite de milostenie. Alți Părinți ai Bisericii spun că untdelemnul din vase înseamnă și Duhul Sfânt pe Care trebuie să și-L agonisească fiecare creștin în inima și în ființa lui pentru ca să poată fi comesean cu Hristos la ospățul veșniciei.

Denia de Marți: Mirele înmiresmat

Trupul înmiresmat al lui Hristos este Biserica Lui. El a luat asupra Sa și frumusețea Cuvântului propovăduit,

și urâtenia păcatului care se arată cel mai grozav în actul trădării pe care Iuda l-a săvârșit în taină ducându-se și vânzându-L pe Hristos. Vânzând Biserica pentru câțiva arginți. Hristos Se pregătește pentru răstignire atât cu frumusețea cât și cu plăcuta mireasmă a mirului pe care femeia păcătoasă cu lacrimile pocăinței ei, cu părul ei despletit, cu toată inima ei deschisă și înlăcrimată l-a adus lui Hristos. El se umple cu mireasma aceasta, pe de o parte, și pe alta cu actul trădării lui Iuda. Astfel Se pregătește pentru moarte sau pentru nuntă, căci noi am cântat de Mire că vine curând, în miezul nopții. Pe de o parte, ia asupra Sa păcatele lumii, pe de alta, împărtășie în lume mireasma plăcută a Cuvântului Său. Ceea ce a făcut femeia păcătoasă în casa lui Simon leprosul a fost un act de pregătire a lui Hristos pentru îngropare mai înainte de a muri.

Așa S-a pregătit Hristos, așa Se pregătește Mirele pentru nunta Lui. Miercuri seara vom vedea cum se pregătește Mireasa, ne vom cutremura de discrepanța pregătirii Mirelui întru mireasma plăcută a mirului și întru slava Crucii și ticăloșia Miresei care va vinde, va prinde, va lovi, va scuipa, va batjocori pe Mirele său. O, ce Mireasă ticăloasă! Într-adevăr, cum au spus profeții de demult despre poporul Israel, logodnica lui Mesia, ea întotdeauna s-a purtat urât față de El. Și astăzi, și-n vremea aceasta ea se va purta după obicei. Și vom vedea că se va întoarce de la cântarea cea plină de bucurie de duminică când L-a întâmpinat pe Hristos intrând în Ierusalim, se va





întoarce cu ură nestăpânită împotriva Lui și-și va arăta adevărata ei față pentru care a venit Hristos în lume să o spele, să o curețe și să o sfințească.

Denia de Miercuri: Mirele euharistic

Mirele se pregătea ieri pentru nuntă prin ungere cu mir din cap până-n picioare. Astăzi Mireasa se pregătește vânzându-L pe Mire, refuzându-L. Ce pregătire îngrozitoare și cutremurătoare totodată!

Un așa Mire avea nevoie de o astfel de iubire din partea Miresei Lui, din partea noastră, a oamenilor? Totuși El are parte de vânzare. Cu toate acestea El nu-și lipsește Mireasa de prezența Sa în tot timpul veacurilor până la sfârșitul lumii.

De aceea S-a gândit ca în ziua dinaintea morții Lui reale să închipuie moartea tainică a Lui printr-o Cină de Taină pe care o pregătește în Joia dinaintea Vinerii junghierii mielului pascal. Pentru ca El, Care este Paștele cel nou, să poată fi mâncat mai înainte de a mânca evreii Paștele cel vechi. Pentru că Paștele cel vechi pe care aveau să-l mănânce evreii vineri seara să fie în zadar. Căci Paștele cel nou avea să fie adus în mod tainic cu o zi înainte, joi, anulându-l pe cel vechi, când pe mâinile lui Hristos avea să se arate pâinea și vinul, Trupul și Sângele Său, închipuirea morții Lui pe care avea să o împlinească a doua zi pe Cruce, pe Golgota.

Denia de Joi: Hristos S-a nuntit

Iată, Mirele a venit! L-am dorit, L-am așteptat precum fecioarele cele înțelepte la miezul nopții. De Duminică seara, de la prima Denie, de când am văzut închipuirea Mirelui din Vechiul Testament în persoana lui Iosif cel neprihănit; și din seara a doua, la Denia de Luni, când am văzut Biserica,

Mireasa, sub chipul fecioarelor înțelepte așteptându-L pe Mire, noi am cântat acest cântec al așteptării Mirelui: *Iată Mirele vine...*

Iată Mirele a venit și ce-am făcut noi cu El? El stă în mijlocul nostru acum pe Cruce. Pe Acesta L-am așteptat. Și iată El a venit la plinirea vremii.

Iată dar Mirele nostru, iată nunta noastră! Ne-am pregătit de nuntă. Hristos S-a nuntit acum cu noi. El, în iubirea Lui, și-a întins mâinile pe Cruce și rămâne așa chemându-ne la Sine. Priviți-L cum ne cheamă! Priviți-L cum ne așteaptă! Priviți-L cu mâinile întinse în tot cursul istoriei așteptând umanitatea să vină la Sine. În această seară credincioșii vin la biserică și se închină cu metanii înaintea Crucii Domnului. Dar El ne așteaptă în fiecare zi să facem aceasta. De aceea până la sfârșitul istoriei suferă pentru noi, stă pe Cruce pentru noi. Și El nu se desprinde de Cruce, pentru că S-a legat de ea prin veșnică iubire.

Denia de Vineri: Prohodul Domnului

În Vinerea Mare avem Piatra Ungerii cu Trupul lui Hristos întins pe ea, spălându-L cu lacrimile noastre, cu mirul pocăinței noastre. Lacrimile pocăinței sunt mirul cu care Hristos Se unge pentru înmormântare. Lacrimile pocăinței sunt mireasma plăcută a Bisericii, mireasma Trupului lui Hristos. După ce se face procesiunea de înmormântare, intrând în Biserică, trecem pe sub Sfântul Aer, făgăduind și arătând prin aceasta că murim cu Hristos, intrăm și noi în mormânt cu El. Și-L așezăm pe Hristos pe Sfânta Masă care devine mormântul Domnului de unde, noi stând și așteptând în Biserică, ne rugăm să vină lumina, să răsară din Mormânt Lumina Sfântă în noaptea Învierii. Iisus Hristos, Cel care va sta cu trupul în mormânt trei zile, să învie și să ne dăruiască și nouă bucuria biruinței depline asupra morții prin moartea Lui. Și viața veșnică prin Învierea Sa. Amin!

„Să nu osândesc pe fratele meu“

(urmare din p. 12)

c-am înțeles pocăința! Că adesea, în loc să ne acuzăm pe noi înșine, după cum ne și mișcă conștiința, degrab găsim pricină de vină la alții, nu în noi, pentru sângele vărsat. Atunci, pe lângă jalea după Iosif pe care și-așa o purta Iacov, i s-a mai adăugat și aceea după Simeon, apoi și jalea după Veniamin, urmare a învinuirilor dintre frați, așa cum am văzut. Sau, cum am zice despre noi, cei de azi, ca să ajungem la smerita pocăință pentru nelegiuirile noastre, trebuie iar și iar să pătimească Biserica pentru ca să ni se aplece încetul cu încetul grumazul împietrit de orgolii până la pământ.

Nu zic asta numai cu privire la noi ca neam. Vedeți cum se ceartă oamenii între ei pentru un crez sau interes pe care vor să și-l apere? Dar și-n viața duhovnicească se întâmplă aidoma. Satan, vrăjmașul cel vechi aruncă zăzania pe drumul îngust al pocăinței. Și dacă Dumnezeu ne oferă șansa redresării spirituale prin trezirea conștiinței păcătoșeniei noastre în urma a tot felul de încercări și semne, oare de ce se întâmplă și-ntrre fiii Bisericii să se audă învinuiri în vremea pocăinței?

Suntem în pragul Postului Mare. Că trebuie să ne plecăm cu toții în fața Aceluia care ne dă Pâine din cer o știm. Dar realizăm oare că Acela pe Care L-am vândut vrea să Se convingă cu adevărat cum ne purtăm noi unii față de alții? Ne va vedea El pe toți la Canonul cel Mare al pocăinței plecați înaintea Lui? Dar dacă va observa că acuzatorul cel dinlăuntru nu ni-e treaz la fiecare, nu va fi mulțumit de noi. Și nu ne va primi să ni Se descopere, până nu vom aduce și ultima mărturie a dragostei noastre de frați, de la cei mai mari până la cei mai mici și firavi din familia noastră duhovnicească.

Să băgăm de seamă cum ne învăță în această vreme Biserica: „Așa, Doamne, împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșalele mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.“



Postul ne face liberi

Mult doritul timp de desfătare a sufletului e Postul Mare, sânul cald al mamei la care sufletul, ca un prunc, își află liniștirea. Să petrecem Săptămâna Mare, cea dintâi a Postului Mare, gândindu-ne la cele trei Duminici trecute, astfel ca smerenia Vameșului să ne izvorască pocăința fiului celui tânăr care să ne așeze de-a dreapta Stăpânului la Înfricoșata Judecată. Așezați astfel pe cale, să intrăm în arena pocăinței din vremea Postului Mare, așa cum ne vor spune și următoarele cuvinte: Am ajuns cu mare bucurie la vremea mult-așteptată și venerată de către credincioși: perioada Postului Mare, perioadă în care devenim liberi, ne eliberăm de poftele cărnii și ale pântecelui care robesc pe om mai ales în afara posturilor. Intrând în post, omul devine liber, liber să zboare spre înălțimile trăirilor divine, liber să cugete – dezlegat de patimi – la cele nepătimase, liber să zboare spre culmile la care n-ar putea ajunge când este atras spre cele de jos ale pământului. De aceea Postul este pentru creștinii cei iubitori de Hristos vreme prielnică mântuirii, vreme așteptată, vreme în care ei trăiesc nu oricum, ci cu nădejde că la sfârșitul acestei perioade de cincizeci de zile se vor bucura de lumina Învierii și ei înșiși vor simți că trăiesc o viață nouă pe care și-o câștigă în urma acestui post ascetic, din perioada acestor zile de jertfă și de umblare pe urmele lui Iisus Hristos.

Perioada Postului Mare este prototip al vieții pământești pe care o trăim în lumea aceasta ca și oameni, de la botezul nostru, când am primit o nouă viață duhovnicească, până la moartea noastră. Postul Mare coincide în chip tainic cu viața noastră de când intrăm în arena mântuirii, în lupta contra păcatelor, la începutul Păresimilor, și sfârșim în noaptea Învierii când ieșim dintre cei morți sau încheiem viața aceasta și trecem de la moarte la viață. Dacă am petrecut perioada Postului Mare în credință, urmându-L pe Hristos, atunci și sfârșitul vieții noastre este unul al învierii și al înveșnicirii în lumina lui

Hristos. În fiecare an repetăm sau învățăm lecția vieții acesteia pe care o trăim fiecare în parte ca și creștini. În fiecare an, Postul Mare ne-aduce aminte cum trebuie să trăim nu numai în aceste patruzeci de zile până la Intrarea în Ierusalim și în celelalte ce urmează până la slăvita Înviere a lui Hristos, ci cum trebuie să trăim toată vremea vieții noastre de la botez până la moarte. De aceea noi venim în Postul Mare la biserică în fiecare duminică, la fiecare slujbă deosebită pe care o săvârșim în biserică, să învățăm ce n-am făcut de la botezul nostru până în clipa respectivă a vieții noastre și care ar putea fi chiar penultima dinaintea celeia a morții.

Perioada Postului Mare se sfârșește în ziua morții care poate fi mâine, peste un an sau peste cincizeci de ani, Dumnezeu știe. Alergăm la biserică în vremea Postului Mare la fiecare chemare de clopot, pe toate lăsându-le îndată și multă bucurie și mult dor având pentru ca să ne întâlnim cu Acela cu Care ne vom cununa în ziua morții noastre, ziua din urmă a vieții acesteia pământești. Cine-L iubește pe Hristos cu adevărat acela nu poate sta liniștit când El îl cheamă la comuniunea dragostei cu Sine.

Perioada dintre botez și moarte este asemănată cu cea dintre logodnă și nuntă. Din momentul în care Hristos ne-a făgăduit că ne-a luat pe numele Lui suntem ai Lui pe totdeauna și știm că El ne iubește cu o iubire veșnică. De atunci inima noastră tânjește de dor după El, după unirea cu El din ziua nunții care este aceeași cu a morții noastre pământești. Atunci Biserica-Mireasă se unește cu Mirele-Hristos într-o comuniune nesfârșită în Împărăția Sa, în cămările cerești. În această perioadă dintre botez și moarte noi avem mereu dorința de a ne întâlni tainic cu Hristos-Mirele nostru, pentru că-L iubim, pentru că suntem arși de dor după El, pentru că inima noastră clocotește de iubirea Lui și nu putem sta nepăsători. Cineva stă nepăsător atunci când în perioada vieții lui pământești clopotul îl cheamă la întâlnirea cu Hristos, dar el zice:

n-am timp, Hristoase, de Tine acum. Am alte probleme mai importante. De fapt el vrea să spună altceva: Hristoase, eu nu Te iubesc pe Tine, eu nu vreau să fii soțul meu veșnic, eu am alți ibovnici, alți idoli pe care-i iubesc, am alți dumnezei străini la care mă închin și nu am timp de Tine. O, de câte ori am spus noi acestea? De câte ori n-am venit la Liturghie când Hristos ne-a chemat ca să ne îmbrățișeze tainic, să ne întărească nădejdea în ziua din urmă a nunții noastre cu El, tot de atâtea ori noi am spus cu alte cuvinte: Hristoase, nu Te iubesc, nu vreau să fiu cu Tine la moarte, vreau să fiu cu celălalt stăpânitor al lumii, cu diavolul.

Cu totul de neînchipuit însă, Dumnezeu ne iubește cu o iubire veșnică. El nu este ca unul dintre noi care atunci când soția sau soțul ne înșeală într-un fel sau altul noi spunem: nu mai am treabă cu tine și divorțez. Hristos nu gândește așa, ci spune: Eu te iubesc cu o iubire veșnică. Și deși zice prin proorocul Osea că M-ai înșelat de atâtea ori și ai mers la dumnezeii străini iubindu-i pe aceia, Eu tot te aștept, pentru că iubirea Mea nu are sfârșit, Eu nu vreau să mă rup de tine, căci iubirea Mea este dumnezeiască și veșnică. Și Dumnezeu așteaptă pe Israel să se pocăiască, să se întoarcă la El, iar când Israel se întoarce la Dumnezeu, El îl îmbrățișează și-i arată iubirea uitând de tot ce-a fost în urmă. La fel și noi, chiar dacă L-am înșelat și L-am întristat pe Hristos în vreun fel vreodată, El ne așteaptă și Se bucură foarte mult când ne vede că venim să-L arătăm iubirea noastră, că ne-am întors la El și că vrem să rămânem cu El.

Prima săptămână din Postul Mare este una ca după logodnă, ca după clipa în care logodnica și logodnicul și-au zis **da** unul altuia în fața părinților. Iubirea dintre ei crește nemăsurat și dorul lor de a se întâlni este tot mai aprins, clipă de clipă. N-ați simțit în Săptămâna Mare, prima din Sfântul Post, retrăirea acelei părți a vieții duhovnicești marcată de înflăcărata dragoste dintâi în care Mirele ne-a copleșit nemaivăzut cu dragostea-I iertătoare!?



SPICUIRI FILOCALICE

DESPRE VIS

„Trebuie să cercetăm cum întipăresc dracii nălucirile cele din somn în mintea noastră și-i dau o anumită formă. Una ca aceasta obișnuiește să se întâmple minții, fie privind prin ochi, fie auzind prin auz, fie printr-o simțire oarecare, sau fie prin amintire, care întipărește în minte, mișcându-le, cele ce le-a agonisit prin mijlocirea trupului. Deci dracii, mi se pare, răscolind amintirea o întipăresc în cuget. Căci organele trupului stau în nelucrare, ținute de somn. Dar iarăși, trebuie să cercetăm cum răscolesc amintirea? Sau poate prin patimi? Așa trebuie să fie, deoarece cei curați și nepătimași nu mai pășesc una ca aceasta. Este însă și o mișcare simplă a amintirii, stârnită de noi sau de sfințele Puteri. Prin ea vorbim și petrecem cu Sfinții. Să fim însă cu atenție. Căci chipurile pe care sufletul, împreună cu trupul, le primește întru sine, amintirea le mișcă fără să se mai ajute de trup. Aceasta se vede din faptul că adesea pătimim una ca aceasta și în somn, când trupul se odihnește“

(Evagrie Monahul, Filocalia I, Ed. Harisma, București, 1993, p. 76).



„Visurile de cele mai multe ori nu sunt nimic altceva decât chipuri ale gândurilor, sau, precum am zis, batjocuri ale dracilor. Chiar dacă ni s-ar trimite vreodată de către bunătatea lui Dumnezeu vreo vedere și n-am primi-o, nu s-ar supăra pentru aceasta preadoritul Domn Iisus pe noi. Căci știe că facem aceasta pentru vicleșugurile dracilor. Desigur, deosebirea arătată mai înainte este precisă. Dar se întâmplă că sufletul, întinându-se pe nesimțite, din pricină că, furat de vreun gând (lucru de care cred că nimeni nu e cruțat), nu mai poate distinge precis și crede celor care nu sunt bune, ca și cum ar fi bune“

(Diadoh al Foticeii, Filocalia I, Ed. Harisma, București, 1993, p. 430).

DESPRE SUFLET

„Sufletul care cunoaște păcatul îl urăște ca pe o fiară atotputuroasă. Dar dacă nu-l cunoaște, îl iubește. Acesta duce apoi în robie pe îndrăgitorul lui, iar nefericitul acela nu-și vede interesul său și nu-l înțelege, ci socoate că se împodobește cu păcatul și se bucură“

(Sf. Antonie cel Mare, Ed. Harisma, București, 1993, p. 27)



„Sufletul curat, bun fiind, se luminează de Dumnezeu. Atunci mintea cugetă cele bune și dă naștere cuvintelor iubitoare de Dumnezeu. Dar dacă se întinează sufletul de patimi, își întoarce Dumnezeu fața de către el, mai bine zis sufletul însuși se desparte pe sine de Dumnezeu. Atunci vrăjmașii draci intră în cuget și pun înaintea sufletului fapte necuviincioase: preacurvii, ucideri, răpiri, profanări de cele sfinte și cele asemenea, câte sunt lucruri ale dracilor.“

(Sf. Antonie cel Mare, Filocalia I, Ed. Harisma, București, 1993, p. 28).



„Precum trupul nu poate ființa fără suflet, așa toate cele ce se văd și sunt nu pot ființa fără Dumnezeu.“

(Sf. Antonie cel Mare, Filocalia I, Ed. Harisma, București, 1993, p. 28).



„Sufletul pătimește împreună cu trupul; dar trupul nu pătimește împreună cu sufletul. De pildă, tăindu-se trupul pătimește și sufletul, iar de va fi trupul tare și sănătos, se bucură și sufletul. Dar când înțelege sufletul nu înțelege și trupul, ci rămâne părăsit în el însuși. Căci a înțelege este o pătimire a sufletului, ca și neștiința sau mândria, necredința, lăcomia, ura, pizma, mânia, nepăsarea, slava deșartă, cinstea, dezbinarea, simțirea binelui.

Pentru că cele de felul acesta se lucrează prin suflet.“

(Sf. Antonie cel Mare, Filocalia, Ed. Harisma, București, 1993, p. 36-37).



„Sufletele care nu sunt ținute în frâu de rațiune și nu sunt cârmuite de minte, ca să sugrume, să stăpânească și să cârmuiască patimile lor, adică: întristarea și plăcerea, se pierd ca dobitoacele cele necuvântătoare, rațiunea fiind târâtă de patimi ca vizitiul biruit de cai.“

(Sf. Antonie cel Mare, Filocalia I, Ed. Harisma, București, 1993, p. 40).



„Precum trupul fără suflet este mort, așa și sufletul fără puterea minții este nelucrător și nu poate moșteni pe Dumnezeu.“

(Sf. Antonie cel Mare, Filocalia I, Ed. Harisma, București, 1993, p. 47).



„Sufletul se află în lume fiind născut. Mintea este mai presus de lume fiind nenăscută. Sufletul care înțelege lumea și vrea să se mântuiască în fiecare ceas are o lege pe care nu o calcă. El cugetă întru sine că acum e vreme lungă și de cercetare și nu așteaptă să o facă aceasta judecătorul. El știe că-și poate pierde mântuirea primind cea mai mică plăcere urâtă.“

(Sf. Antonie cel Mare, Filocalia I, Ed. Harisma, București, 1993, p. 48).



„E mai ușor a curăți un suflet necurat decât a readuce din nou la sănătate pe unul curățit și iarăși rănit, dracul întristării neîngăduind, ci aducând pururea înaintea ochilor, în vremea rugăciunii, idolul păcatului.“

(Evagrie Monahul, Filocalia I, Ed. Harisma, București, 1993, p. 97).



BOLNAVUL DE LA POARTA FARISEULUI

- predică ținută la Viișoara în Duminica Sfinților Strămoși ai Domnului -
- 14 decembrie 2012 -

„Adevărat vă spun vouă că nici unul din bărbații aceia nu vor gusta din Cina Mea“.

În duminica a 28-a după Rusalii, care este și duminica Sfinților Strămoși ai Domnului, adică a tuturor acelor care în istoria poporului Israel și nu numai, de la crearea lumii, au avut în conștiința lor ziua venirii lui Mesia și care au pregătit calea venirii lui Mesia prin cuvintele pe care le-au rostit oamenilor din jurul lor, cu privire la iubirea dumnezeiască ce se va arăta prin trimiterea unui răscum-părător în lume, în această duminică noi auzim Evanghelia de la Luca cu Cina cea Mare. De fapt e o împlinire a așteptării tuturor sfinților strămoși, o împlinire a vremii, căci ospățul despre care Hristos vorbește este tocmai Împărăția Sa pe care a adus-o în lume și la care i-a chemat pe oameni să vină, să participe, să intre, să fie părtași și să moștenească veșnicia. Mântuitorul avea în fața Lui fariseii, cărturarii, oamenii din Iudeea care erau cunoscători ai legii și care știau foarte bine ce au spus profeții de demult cu privire la venirea lui Mesia. De aceea Mântuitorul se folosește de o parabolă pentru a trezi conștiința acestui popor adormit care n-a cunoscut vremea cercetării sale, vremea când a venit Însuși Mesia printre ei și în mijlocul lui.

Textul parabolei ne vorbește despre o cină pe care un fariseu bogat a făcut-o într-o sâmbătă, chemându-l la sine și pe Iisus. Și acolo erau oaspeți de seamă, oameni care locuiau în acele locuri și Mântuitorul începu să le spună acestora: Nu căutați locurile dintâi

ca nu cumva stăpânul casei să-ți zică: Prietene, am un invitat de onoare! Te rog treci mai în spate ca să meargă acesta mai în față. Atunci va fi o rușine pentru tine care te-ai înghesuit la un loc din față, trebuind să cedezi locul altuia mai de cinste decât tine, dar nu numai atât. Fariseul care invitase pe Iisus la cină a avut ocazia să invite și un sărac la cina lui, dar n-a făcut-o. La ușa fariseului era un bolnav de idropică, un om care avea apă în țesuturile sale, iar Mântuitorul îl vindecă de boala lui mai înainte de a intra în casa fariseului. Și fariseul a separat la ușa lui pe invitați. L-a invitat pe Hristos, dar pe sărac l-a lăsat afară, pe bolnavul acesta vindecat care în starea în care se afla avea nevoie atât de mult de mâncare și de mângâiere duhovnicească. Și fariseul nu l-a invitat și pe el înăuntru să stea la masă cu el, pentru că avea oaspeți deosebiți, oaspeți de seamă din Ierusalim și nu-și putea permite să strice atmosfera cu un sărăntoc, un murdar care era la ușa lui și care nu venise pentru ca să stea la masă la bogatul acesta, la fariseul acesta, ci pentru ca să se întâlnească cu Hristos. Pe Domnul L-a și întâlnit și a fost vindecat de El.

Unul dintre cei care stătea acolo la masă, văzând pe Hristos că vorbește despre cina din Împărăția Cerurilor, ca unii care credeau că ei ca oameni înstăriți și împlinitori ai legii vor moșteni această împărăție, exclamă: Fericit cel ce va prânzi în împărăția lui Dumnezeu! Asta și credeau fariseii, că ei sunt membrii și participanții la ospățul Împărăției cerești. Atunci Mântuitorul a început

să spună o parabolă, o pildă, ca să înțeleagă cei din față cât de greu e să moștenești această Împărăție și că cei bogați și cei căzuți în patimi nu vor putea intra acolo. Și începu pilda aceasta: Un om bogat a făcut o cină mare, a făcut o masă mare și a chemat mai înainte pe mulți la masa lui. Cum era obiceiul în Ierusalim ca atunci când cineva face o masă, cu mai multă vreme înainte să anunțe pe oaspeții săi: Voi face praznic în cutare zi! Să veniți la praznic! Ca oamenii să se pregătească, cu hainele curate, să se pregătească ei înșiși spălându-se și așa mai departe. Poate și cu cadouri pe care să le aducă stăpânului care dădea masa. Iar înainte de ceasul ospățului a trimis iar slugile ca să spună celor invitați mai înainte că toate sunt gata, să vină la masă. Și când a trimis slugile lui, au început oamenii să se scuze. Unul a spus: Mi-am luat pământ și nu pot veni. Erau acolo împreună cu fariseul mari latifundiari, oameni care aveau pământuri întinse, care cu greu își făceau timp de a merge la ospățul cuiva. N-aveau timp fizic pentru că trebuiau să se ocupe de pământul lor cel mult pe care-l aveau. Între cei invitați la masa fariseului bogat erau și astfel de oameni, de aceea Mântuitorul începe cu scuza unora ca aceștia, mari latifundiari care au spus slugilor: Nu putem veni!

Altul au spus: Mi-am luat cinci perechi de boi și trebuie să mă duc să-i încerc! Nu pot veni! Cu toate că era sâmbăta, zi de odihnă la evrei când n-avea voie să facă lucrul acesta, să-și încerce boii, precum nu avea nici cel care avea mari pământuri să meargă și să le vadă





măcar. Dar ei încălcau sâmbăta, încălcau ziua de odihnă mergând să-și încerce boii pe care îi cumpăraseră. De obicei în Țara Sfântă în acea vreme marii moșieri care aveau pământuri, marii latifundiari aveau atât încât să le trebuiască două perechi de boi să are cu ei, să le ajungă, dar acesta era mult mai bogat decât toți ceilalți și își cumpărase cinci perechi de boi. Dar și dintre aceștia erau la masa fariseului. Și a zis: Nu pot veni!

Atunci altul a zis: Mi-am luat femeie! Nu pot veni! Femeia, în înțelesul patristic al Evangheliei, înseamnă pofta trupească de care suntem legați, nu adică faptul că avea femeie și trebuia să aibă grijă de ea, ci era legat de cele trupești, motiv pentru care nu putea să fie părtaș ospățului ceresc al Împărăției lui Dumnezeu. Și au venit slugile la stăpânul lor și i-au zis: Doamne, i-am invitat și toți s-au scuzat! Atunci s-a mâniat stăpânul slugilor și a trimis slugile pe la garduri, pe la uliți, să aducă pe toți săracii, pe toți bolnavii, pe toți necredincioșii. Vedeți, fariseul, care era gazda cinei, va fi zis în gândul lui: Ce vorbește Acesta? Nu cumva vrea să mă oblighe pe mine să-l chem pe bolnavul de la poartă la masă? Hristos chiar asta și vroia să facă fariseul. Și continuă parabola zicând că slugile au mers să aducă la ospăț pe toți care erau bolnavi. Și încă mai fiind loc, stăpânul a zis: Mergeți la ulițe și la garduri și pe toți cei care stau degeaba siliți-i să intre pentru ca să se umple masa mea. Și încheie cutremurător pentru cei care erau de față la ospățul fariseului: Adevărat vă spun vouă că nimeni din cei chemați nu va gusta din cina Mea.

Cuvântul Mântuitorului vorbește despre mântuirea sufletului nostru și parabola aceasta privește

lucrarea mântuitoare a lui Hristos. Această invitație ne-o face nouă tuturor la comuniunea cu El. În parabola fiului risipitor se spune că tatăl a tăiat un vițel îngrășat și l-a pus pe masa ospățului, de bucuria întoarcerii fiului său. Mântuitorul dorea să ne arate comuniunea noastră veșnică cu El hrănindu-ne cu trupul Lui, căci vițelul cel gras este icoana Mântuitorului Care Se jertfește, Se dăruiește lumii spre hrană veșnică. Fariseii din casa acestui bogat care a făcut cina și care credeau că vor moșteni Împărăția Cerurilor s-au văzut rând pe rând identificați ca păcătoși și că nu puteau să acceadă la această împărăție. Foarte mulți dintre ei erau mari latifundiari, bogați, legați de pământul lor. Alții erau atât de lacomi încât erau legați mai mult de lucrurile pământești și și-au adunat mai mult decât le trebuia. Alții erau senzuali, erau desfrânați cu alte cuvinte. De aceea Mântuitorul le-a spus că foarte greu oamenii vor putea să intre în Împărăția Cerurilor.

Evanghelia aceasta este pusă în duminica în care Biserica îi pomenește pe Sfinții Strămoși ai Domnului, pe cei care au pregătit calea Domnului din veac, începând cu Adam, cu Noe, Avraam, Isaac, Iacov, regii poporului evreu David, Solomon și toți ceilalți credincioși care au fost în Ierusalim, profeții mari și mici care au ținut trează conștiința poporului acestuia cu privire la venirea lui Mesia. Dar poporul Israel n-a cunoscut vremea nașterii lui Mesia, a Fiului lui Dumnezeu. De aceea Mântuitorul zice pilda aceasta ca să înțelegem cât de greu e pentru oameni, deși se pregătesc oarecum pentru mântuire, să ajungă să câștige Împărăția Cerurilor! Căci cunoașterea lui Hristos înseamnă smerenie, înseamnă coborâre, înseamnă iertare, înseamnă iubire, ceea ce

fariseii care erau în casa acestui om nu le aveau și asta se vedea din faptul că săracul stătea la ușă și lor nu le păsa de asta.

Hristos este săracul istoriei Care, în altă parte, avea nevoie să fie spălat pe picioare. Și fariseul Simon atunci nu l-a spălat picioarele. Avea nevoie să fie sărutat ca unul Care venise pentru mântuirea lumii. Și nu l-a sărutat fariseul în casa căruia a venit. Și nu a luat ștergarul să-l șteargă picioarele și așa mai departe. Ba dimpotrivă, poporul care trebuia să-L primească cu bucurie pe Mesia l-a dat la moarte pe Domnul Slavei și l-a răstignit pe cruce. Au strigat atunci și copiii, și părinții și toți ai lui Israel: Răstignește-L! Răstignește-L pe acest Prunc care peste câteva zile Îl vom vedea născându-Se din nou în ieslea Betleemului.

Să ne rugăm lui Dumnezeu ca această pildă pe care Hristos ne-a spus-o astăzi, cu câteva zile doar înainte de Sfânta Lui Întrupare, să ne fie tuturor un semnal de alarmă: chemare la smerenie și la iubire de frați, la iubire între noi. Să putem să facem părtași ospățului și iubirii inimii noastre pe toți semenii noștri, neuitând vreodată că Hristos este Acela Care are nevoie de dragostea noastră, de iubirea noastră, de pâinea noastră, de paharul nostru de apă, de dragostea noastră.

Dumnezeu, Cel care a creat veacurile, a venit printre noi prin Întruparea Sa. Și în trupul Lui ne va reacheza în normalitatea așteptării Împărăției Cerești.

Să ne ajute Domnul Dumnezeu ca să primim cu adevărat nu doar cântecele îngerești atât de frumoase și colindele cele sfinte, ci, mai ales într-o stare fericită a unei inimi calde, să primim a Se naște și în noi Pruncul cel dumnezeiesc, Iisus Hristos Domnul. Amin



Vase liturgice restaurate și resfințite la Viișoara

Duminică, 30 septembrie 2012, la sfârșitul Sfintei Liturghii, s-a sfințit un set de vase liturgice - potir, disc, steluță și linguriță - restaurate prin grija unor credincioși ai Bisericii noastre. Menționăm aici spre recunoștință și binecuvântare familiile Angheluță și Elena din București, Diana-Maria Vrânceanu, din București, Neculai și Daniela Chiticaru și Cornel și Gabriela Radu, din Viișoara, care au participat cu darul lor la auirea Sfântului Potir, precum și pe Dumitru Sfârlea din Viișoara care a contribuit financiar pentru manopera acestei restaurări efectuale la Monetăria Statului din București. Credinciosului Dumitru Sfârlea îi mulțumim și pentru suportul de liturghier donat Sfântului Altar. Fie ca și această jertfă să fie o floare la cununa răsplătirilor pe care Dumnezeu o va așeza pe capetele celor răscumpărați prin Sângele Fiului Său Iisus Hristos.



50 de ani de împreună-viețuire la Viișoara

Duminică, 4 noiembrie 2012, la Viișoara am sărbătorit împlinirea a 50 de ani de împreună-viețuire pentru familiile Gheorghe și Paraschiva Grozavu și Ion și Zamfira Crăciun. La slujba cununiei de aur, cele două familii au primit o diplomă din partea parohiei și o carte ca semn de recunoștință a noastră pentru exemplul dăinuirii familiei vreme de jumătate de secol prin toate meandrele vieții.

Tot în acest an, și familia Mircea și Constanța Semeniuc a trăit bucuria împlinirii a 50 de ani de împreună-viețuire.

Dumnezeu să le dăruiască bătrâneți fericite și sănătate. La mulți ani!

Hramul parohiei la sărbătoarea Sfântului Nicolae

6 decembrie înseamnă pentru parohia Viișoara încununarea străduințelor pastoral-misionare și administrative pentru un an de zile, sărbătoarea Sfântului Ierarh Nicolae fiind și hramul parohiei. Am putea spune că evenimentele sărbătorii s-au derulat încă de miercuri dimineața, 5 decembrie, în ajunul sărbătorii, când s-a oficiat slujba sfințirii apei și Taina Sfântului Maslu. Seara s-a săvârșit slujba Vecerniei și a Litiei precum și slujba parastasului pentru cei adormiți, a doua zi, în chiar ziua sărbătorii săvârșindu-se Utrenia, Acatistul Sfântului Nicolae și Sfânta Liturghie.

La toate aceste slujbe ale hramului bisericii au participat preoții Ioan-Vasile Panțiru, Valentin Ilie, Claudiu Panțaru, Adrian Țuglea, Dănuț Zogoreanu și Ioan Sătulu. Le mulțumim și pe această cale și, nu în ultimul rând, lui Dumnezeu îi suntem datori recunoștință pentru prezența-I binefăcătoare și lucrătoare. La sfârșit, după Sfânta Liturghie, toți credincioșii prezenți, atât cei din afara parohiei cât și cei ai noștri au luat masa de obște în casa praznicară, prin osteneala și dragostea parohienilor noștri. Mulțumim și pe această cale credincioaselor ce s-au ocupat de gătirea hranei și tuturor celor care s-au implicat la buna desfășurare a tuturor activităților parohiei la hramul acesteia.

Fie ca acest hram să fie o treaptă urcată pe scara desăvârșirii noastre duhovnicești spre slava Preasfintei Treimi și în cinstea Sfântului Ierarh Nicolae, făcătorul de minuni.

„Bărbatul găsește în femeie o taină indefinită. Ea își cunoaște niște insuficiențe care se cer după o întregire prin bărbat, de aceea îl iubește pe bărbat; și bărbatul, la fel. Căsătoria e în același timp dragoste și ajutor, bucurie de celălalt și răbdare a lui. Pentru toate acestea se dă celor doi harul dumnezeiesc. Iubirea unește uimirea în fața tainei celuilalt și răbdarea neputințelor lui și ajutorarea lui în ele. În iubire, amândoi devin tari“

Pr. Dumitru Stăniloae

Anuarul «Potirul Viișoarei» se află sub ascultarea duhovnicească a Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, este publicație a parohiei Viișoara, protoieria Onești, fiind fondat în anul 2008 de preotul Petru Roncea, parohul Viișoarei.

Tipărit la S.C. MAGIC PRINT S.R.L. Onești, Tel/Fax 0234-319.810

Redactor fondator: Preot Petru Roncea

**Adresa Redacției: Parohia Ortodoxă Viișoara, comuna Târgu-Trotuș, județul Bacău
Tel: 0234.340481; 0741.089798
e-mail: petruroncea@yahoo.com**

